

* AVE *

Svetlic

MARIA

JUNI(J) 1952.

Ave Maria

Nabožni slovenski mesečnik

Božje Srce - P.Odilo ofm	161
Devica častitljiva - P.Kazimir ofm	162
Legenda o potonki - Dr.Ivo Česnik	165
Moja duša našla je /pesem/ Bogdan Budnik ...	166
Obljuba - P.Alfonz ofm	167
Dve naši misijonski stoletnici - P.Hugo ofm ...	169
Spomini - Božidar B.	172
Duhovnik - Kristus /iz novomašne pridige/	174
Romarski zvonovi - P.Odilo	175
Po kraljestvu križa	178
Vitez naše ljube Gospe - Prevaja p.Odilo	180
V spomin- P.Kazimir ofm	183
Na častnem mestu - P.Bazilij ofm	184
Lemontski odmevi	186
Kramljanje na zapečku	189

Urejajo in izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

v Združenih državah ameriških

Glavni urednik - Editor: Fr. Martin Stepanich OFM

Upravnik - Business Manager: Fr. Cyril Shircel OFM

*

Naslov - Address: AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

Telephone : Lemont 873

*

Naročnina - Subscription rate: Za U.S.A. in Kanado \$ 2.50 - Za inozemstvo \$ 3.00

*

Naročnina je Tvoj dar slovenskim fantom,
ki se v lemontskem semenišču pripravljajo
na duhovniški poklic.

Naročnikov in dobrotnikov se lemontska frančiškanska
družina spominja pri dnevni molitvah, zlasti pri
svetih mašah.

*

Printed by AVE MARIA PRESS, Lemont, Illinois

*

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers,
Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the
act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided
for in section 1103, act of October 3, 1917. - Authorized July 14, 1945.

Božje Srce

Mesec junij s praznikom Srca Jezusovega zopet obrača naš pogled in naše misli k telesnemu gibalnemu vsega Jezusovega nekoč na zemlji in sedaj v večnosti - k Njegovemu pre-svetemu Srcu.

Ne čudite se, da katoličani molimo to Srce, saj je bistveni sestavni del Boga-človeka. Božjo čast izkazujemo celotnemu Jezusovemu telesu, ker je neločljivo združeno z božjo naravo. Med deli tega božje-človeškega organizma pa je prav Srce gotovo največje časti in hvale vredno. Ali bi Jezus mogel zaživeti v Mariji, se brez Srca roditi v Betlehemu in brez Srca shoditi v svet, ki Ga je tako željno čakal? Ne, ne bi mogel! Ali bi mogel morda eno samo besedo spregovoriti brez Srca, ki ji je pomagalo do izraza, samo en korak storiti za izgubljeno ovco, le za hip vzeti nase križ in z njim naše grehe? Nemogoče! Telo Boga-človeka je bilo najpopolnejše in je moralo imeti tudi Srce.

Zato nam je to Srce sveto in mu pripisujemo vse tisto dobro in lepo, kar srcu že od nekaj pripisuje človeštvo. Imenujemo ga središče vsega, zakladnico ljubezni in bogastva za vse, ki Ga kličejo... Ali ni bilo rečeno, da nam bo enak v vsem razen v grehu? Zakaj bi Ga torej ravno po Srcu ne imeli za sebi enakega? Bodimo vendar ljudje! Če pa smo ljudje, imamo srce in vemo, kaj srce pomeni. In da bi prav tega pri Jezusu ne hoteli razumeti!

No, razumemo še! Toda pozabljam to veliko ljubezen, da ne rečem, da jo včasih tudi preziramo in zavestno odklanjamo. A tudi pozabljena ljubezen je velik greh in velika bolečina. Kiparji in podobarji nam predstavljajo Jezusovo Srce tako, da ovijejo okrog Njega bodeč trnjevenec. Ali ve vsak, kaj to pomeni? Kje pa raste trnje? Ali morda na naših vrto-vih? Ne! Če raste trnje po vrtu, potem to ni več vrt, temveč žalostna puščava. Trnje raste kje za plotom, trnje raste v najbolj zapuščenem delu vrta, med najbolj pozabljenim grmovjem... To pomeni tudi venec trnja okrog Jezusovega Srca: Božja Ljubezen je tolikokrat pozablje-na in zapuščena! Takole upravičeno poje pesem:

Kako se milo pritožuje
ljubeče Srce Jezusa,
nad nehvaležnostjo žaluje,
da mlačni svet ne ljubi Ga!

Ali si pri tem mlačnem svetu mišljen tudi Ti? Božji Zveličar je prav vsakega izmed nas opozoril, ko je sv. Marjeti Mariji Alacoque z roka-mi pokazal na svoje prebodeno Srce ter proseče zašepetal:

“Poglej to Srce!”

V francoski revoluciji je bil umorjen tudi goreči apostol češčenja presvetega Srca Jezusovega, Henrik Wolbert. Po njegovi smrti so našli pri njem listek s sledečimi besedami njegove pisave: "V presvetem Srcu Jezusovem hočem danes in sleherni dan svojega življenja vse pričeti, vse nadaljevati, vse dovršiti in vse pretrpeti!" V življenju je gledal na božje Srce, ki je bilo zanj "hiša božja" in "vrata nebeška". Isto je bilo Srce zanj tudi ob smrti uri in je gotovo vso večnost.

Tudi nam naj bo Srce Jezusovo prijetno bivališče, kjer bomo varni pred sovražniki naše duše! Naj nam odpre globoka pobožnost do tega Srca vrata v srečno večnost!

P. Odilo OFM

DEVICA ČASTITLJIVA

P. Kazimir
O. F. M.

Vsa si lepa, čista vsa
ni na tebi madeža...

v globokem spoštovanju in jo častiti zaradi dostojanstva njenega devištvā.

Marija, ki si v polni meri vredna, da te častimo in spoštujemo - prosimo za nas!

Cela druga kitica Marijinega

Zdi se, da v slovenskem prevodu ni točno povedano to, kar izraža latinski naziv: *Virgo veneranda*. To namreč pomeni, da je Devici Mariji treba izkazovati vso čast in spoštovanje, da je vredna vsega češčenja. Marija se nam kaže tukaj kot vzvišena osebnost, kateri se mora prav vsakdo približati

slavospeva opeva v Mariji njeno sveto in brezmadežno devištvō. Kakor proslavljamo njeno božje materinstvo, prav tako moramo slaviti njeno vedno devištvō, njeno sveto čistost. Oboje, Marijino materinstvo in devištvō, je v litanijah poudarjeno v enaki meri.

Zakaj naj bi bila Marija kot Devica vse časti in vsega spoštovanja ter češčenja vredna? Ker je njeno deviško dostojanstvo velike vrednosti v božjih očeh.

V svojem božjem kraljestvu na zemlji, ki ga je Kristus ustanovil, je Gospod zasadil veličastno gredo belih lilij čistih, deviških duš. To je storil, ko je razodel človeškemu rodu skrivnost božjega razumevanja vednega devištvā. Z evangeljskim svetom o vednem devištvu Jezus ni hotel zmanjšati časti zakonskega stanu. Pokazati pa je hotel svetu višji vzor in višjo stopnjo v službi Bogu in v božjem kraljestvu. "Ne razumejo te besede (o vednem de-

vištvu) vsi ljudje, ampak samo oni, katerim je dano, ki so se odpovedali zakonskemu življenju zaradi nebeškega kraljestva. Komur je dana moč, da sledi (temu svetu), naj sledi!" (Mt 19, 11). K temu dostavlja sv. Hieronim: "Besede Gospodove so bile v bodrilo, vzpodbuda svoje vojske k plačilu čistosti. Kdor se more boriti, naj se bori ter zmagal bo!"

Gospod izbira med človeškimi otroki gotove duše, ki jim daje milost in moč, da se popolnoma Njemu posvetijo in žrtvujejo vse svoje dušne in telesne sile za rast božjega kraljestva na zemlji. To so duhovniki, redovniki in redovnice v katoliški Cerkvi.

Že v stari zavezi hvali sveto pismo ta stan izbranih duš z besedami: "O, kako lep je čisti rod v svoji slavi! Nesmrten je njegov spomin, ker v spoštovanju so pri Bogu in pri ljudeh. Dokler čista duša živi na zemlji, jo posnemajo in po smrti hrepenijo po njej. V večnosti je kronana z vencem zmage, ker je zmagala v čistih bojih" (Modr 4, 1).

Vzvišenost vednega devištva in njegovo večno plačilo nam opeva tudi evangelist Janez v skrivnem razodetju: "Videl sem: Jagnje je stalo na gori Sion in okoli njega sto štiri in štirideset tisoč onih, ki so imeli na svojem čelu zapisano ime Jagnjeta in njegovega Očeta. In slišal sem iz neba glas kakor šumenje mnogih voda in kakor šumenje silnega groma. In peli so novo pesem pred prestolom. Nihče se ni mogel naučiti te pesmi, kakor le ti tisoči. Ti so oni, ki se s pokvarjenostjo sveta niso omadeževali; so namreč deviški. Ti sledijo Jagnjetu kamor gre. Brez madeža so pred prestolom božjim" (Raz 14, 1-5).

Marija Devica stoji gotovo prva v tem čistem rodu, prva med temi tisoči, ki so sledili evangeljskemu svetu. Kot Devica najmodrejša je v

svojem brezmadežnem srcu takoj umela vzvišenost vednega devištva v božjih očeh. Kot prvi ji je bilo dano, da je razumela "besedo" čistega Jagnjeta in mu sledila z zaobljubo devištva, predno je Gospod to svetu razodel. Storila je to zato, da bi bila čim bolj z Bogom združena, da bi bila vsa posvečena in darovana samo Njegovi službi, da bi vsa njena ljubezen bila samo za Boga. Kakor je sveti Pavel zapisal: "Neporočena žena in devica misli samo na to, kar je Gospodovega, da bi bila sveta po duši in telesu" (1 Kor 7, 34). Ali ni Marija s tem postala tista Devica, ki ji gre vse spoštovanje in češčenje?

Kaj ni naravno, da je ta čista Devica postala božja vrtnarica raja čistih in Bogu posvečenih duš na zemlji? Ona je najlepši zgled in najbolj vzvišeni vzor čistega ter Bogu posvečenega življenja. Sredi pokvarjenosti sveta sveti njena deviška čistost kot mogočno sonce, ki privablja za sabo toliko čistih duš. S češčenjem Marijinega devištva krepimo v sebi moč zoper vso poželjivost in pokvarjenost človeške narave, da premagamo vse boje zoper nas same, zoper skušnjave sveta in hudobnega duha. Svetu je vse to neumnost, ker ne sledimo klicu narave. Vendar klic božjega Jagnjeta in Device Marije je nadnaravni in zato močnejši. Kot božja vrtnarica Marija skrbno čuva nad vsako svojo lilijo, ki je njej in Bogu posvečena, ter ji za rast in lepoto posreduje dovolj božjih moči in milosti.

Čeprav so te deviške in Bogu zaobljubljene duše nekako odtrgane od sveta in odcveto brez potomstva in telesnega sadu, vendar cveto na božjem oltarju ter razširjajo po vsem svetu vonj svojih žrtev in samoodpovedi. Rodijo pa bogate sadove v molitvi za druge, v ljubezni do Boga in delih usmiljenja do trpečega človeštva. Kdo naj našteje vsa

dobra dela po bolnišnicah, sirotišnicah, po misijonih, zlasti med go-bavci? Te deviške duše so pravi blagoslov svetu, čeprav svet tega noče priznati.

Z litanjskim nazivom Devica častitljiva hočemo Mariji reči: Vredna si vsega češčenja in spoštovanja, o Devica! Saj si po svojem Bogu zaobljubljenem in rodovitnem devištvu dala svetu toliko čistih duš, ki ohranjajo svetu čistost kot sol zemlje ter ga branijo božje jeze po svojih žrtvah.

Častiti jo moramo kot Devico, da nam da moči zoper našo pokvarjenost. Časti naj jo posebno mladi rod, da ostane čist na duši in tele-

Angeli po številnih bolnišnicah

su v najbolj nevarni dobi življenja. Častiti jo moramo, da bi njenemu zgledu sledilo veliko mladih duš v duhovniške in redovniške poklice in bi božjemu klicu ostale zveste.

Marija, vsega spoštovanja in vse časti vredna zaradi svojega vednega devištva, prosi za nas!

Francoski pisatelj-spreobrnjenec je dal tole pretresljivo izpoved, ki bi morala v živo zadeti vsakega izmed nas. Na dejstva te izpovedi katoličani premalo mislimo in se dalekosežnih posledic prav nič ne zavedamo. Izpoved se glasi:

"Ono malo, kar imam, mi je dal Bog. In kaj sem jaz s tem počel?"

Ni najhujše, če kdo dela zločine. Najhujše je, če kdo ne stori dobro, ki bi ga storiti mogel. To je greh opuščanja, ki ni nič drugo kot greh pomanjkljive ljubezni. In tega se, žal, nihče ne spoveduje.

Kdor me opazuje pri maši, lahko vidi, da pogosto jokam. Pri tem ne mislim toliko na svoje grehe, od katerih so mnogi veliki in težki. Mislim pa na to, kaj bi lahko že storil dobrega, pa nisem storil. Povem vam, da je ta zavest črna in me teži kot svinec. Mogel bi postati svetnik, čudeže bi lahko delal. Pa sem samo-pisatelj. Strani mojih del in moje stavke ljudje občudujejo. O, ko bi vedeli, da sem samo usedlina nadnaravnih darov, ki sem jih grdo zapravil in za katere bom moral dajati nekoč račun, ki me navdaja z bridko skrbjo.

Samo o tem sem vselej sanjal, kaj mora Bog meni dati. In zdaj stojim pri svojih osem in šestdesetih letih tu ter nimam pokazati zanj drugo kot prazen papir. Vem, da mi ne verjamete in si mislite, da le skušam biti ponižen. Pa temu ni tako. Ko je človek sam s svojim Bogom in tik pred vhomom na temno in ozko pot proti večnosti, mu ni do izgovorov in dobro ve, pri čem je. Glejte, zato dobro vem, da v meni ni prave dobrote in najčistejše dobre volje preprostih malih otročičev, kar bi Jezus tako rad poljubil. Zato nimam ničesar, kar bi mogel pokloniti ubogemu, trpečemu in pomoči pričakujočemu srcu. Bridko je misliti v zadnjih urah življenja na to, da sleherno zrnce kadila nisem zažigal Bogu, temveč sam sebi..."

Legenda o potonki

Dr. Ivo Česnik

Pred davnimi časi je jezdil temnopolti vitez Germanov iz daljne Jutrove dežele v krščanske pokrajine. Dolgo se je že mudil na poti, katero je njegova mati tako iskreno želela. Njegova ljuba mati je namreč prišla z zapada. Poročiti se je morala in živeti z brezvernim možem - njegovim očetom, ki ga kljub vsemu trudu ni mogla spreobrniti. Oče pa je mater imenoval "krivo-verko". Zanj kot dobrega sina je bilo to težko. Kako naj ve, čigav Bog je močnejši, mogočnejši, do-brotljivejši in milejši?...

Da se znebi dvoma, se je odločil za pot po materini želji. Z njenim blagoslovom in veliko belo rožo je odpotoval. "Te rože na zapadu ne poznajo," mu je rekla mati ob odhodu. "Tam rastejo cvetke, ki prijetno dehtijo, a so veliko manjše. Dobro jo hrani! Če dobiš na potu koga ter ga posebno vzljubiš, zasadi zvečer to rožo in do sončnega vzhoda bo zrastle v krasen grm. Odtrgaj polovico cvetov in jih podari njemu, ki ga ljubiš!..."

Še vedno je počivala lepa, mehka in čudovito bela roža na njegovem srcu, ki je odločno klicalo po resnici.

Nekega dne je jezdil vitez mimo samotne kočje. Na pragu je stal star puščavnik z dolgo sivo brado in tujca prijazno pozdravil ter ga povabil na kozarec okrepčila. Mladi Germanov se je odzval povabilu in prisedel k mizi. Tedaj se je začulo iz daljave zvonjenje, puščavnik pa je pokleknil in glasno molil.

"Ti veruješ v Boga?" je mladenič prisluhnil.

"To je edino, kar imam in zadošča mi," je odgovoril starec. In začel mu je pripovedovati o Bogu, Sinu božjemu, ki je umrl za nas, in Svetem Duhu, katerega praznik bo vsak čas napočil. Pravil mu je o Devici Mariji in njenem življenju. Puščavnik je govoril tako pobožno, da je bil vitez ves prevzet.

"Hočem iti v cerkev," je dejal in ubral pot, ki ga je vodila k zvoniku, iz katerega se je oglašal zvon. Kmalu je stal v božjem hramu. Tudi tu je slišal enake preproste besede, iz katerih je dihala resničnost, ki jo je doslej zaman iskal.

"Temu Bogu hočem darovati svojo belo rožo," je sklenil in se vrnil k starcu puščavniku. Pobožni mož je hvalil Sv. Duha za nadnaravno razsvetljenje, ko je vitez takoj ob vrnitvi glasno vzkliknil: "Kristijan hočem postati!"

Ko je prišel večer, je Germanov zasadil cvetlico. Do jutra je res zrastle grmič, poln belih cvetov. Polovico jih je natrgal. Kako se je starec začudil, ko jih je vitez odnesel proti cerkvi.

"Samo Bogu hočem živeti," je v duši prisegal Germanov. "Lepo je bilo, mati, da si mi dala belo cvetko, kajti le barvo nedolžnosti smem darovati nebu..."

S takimi mislimi se je mladenič bližal božjemu hramu. Tam pa je obstal kot okamenel in njegova duša je zatrepetala. Pred njim je nenadoma stala deklica. Njen obraz je

Bog, da bi še koga trpel poleg sebe!"

Germanov je zaspal, puščavnik pa je molil k Svetemu Duhu, čigar praznik je nastopil, naj bi mladeniča razsvetlil in bi mogel doumeti ljubezen in vsemogočnost božjo. In glej čudež! Med molitvijo sivolasega starčka je polno be-

bil kot češnjev cvet, njeni kodri kot zlato. O, kako je bila podobna njegovi materi! Germanov je začutil, da je tisti trenutek v njegovem srcu nekaj vzknilo in s strahom je spoznal ljubezen... S sklonjeno glavo se je okrenil in vrnil proti puščavnikovi koči.

"Kaj nisi dal cvetk Bogu?" ga je začudeno vprašal starec.

"Ne morem jih več dati," je obupano povedal vitez, "kajti poleg ljubezni do Boga je vzknila v mojem srcu tudi ljubezen do dekleta."

Puščavnik se je nasmehnil: "Nebeški Oče zahteva od tebe, da mu služiš vse življenje. Ne zapoveduje pa le ljubezni do Njega. On sam ti daruje tudi ljubezen do bližnjega in srečni so oni, ki jo prejmejo."

Mladenič pa je ostal pri svojih mislih: "Ne morem ti verjeti, kajti take ljubezni ne more biti. Tako plemenit ne more biti krščanski

lih cvetk pordečilo, da so se čudovito odražale od beline svojih sestric.

Tedaj je puščavnik zavriskal od veselja ter slavil Boga za čudež. Zbudil je tujega viteza, ki je začudeno gledal božje delo in Boga pri srčno zahvalil. Življenje se mu je zdelo tako lepo. Saj je bival Bog: vsemogočen, vseveden, ki je razumel človeško srce, razumel in odbraval tudi lepo in čisto ljubezen...

Veselo je ponesel Germanov vse svoje bele in rdeče rože v cerkev. Povedal je duhovniku o čudežu na dan Svetega Duha in ga prosil, naj sprejme cvetke. Ta jih je blagoslovil in odnesel na oltar. Ljudstvo jih je začelo imenovati potonke. - - -

Tako se je zgodilo, da so pričele potonke rasti na zapadu. Še danes rastejo v beli rdeči barvi ter se bleste čudovito lepo.

Moja duša našla je

Moja duša
našla je zavetje
v Tvoji škrlatni razpoki,
božji Odrešenik.
V moje srce tekó
iz nje življenja potoki;
odžejana moja je suša,
uslišan je mojih muk krik.

Nebeško cvetje
med trnjem skrito,
v razcvet se razpenja sladkó.
Pod žarki Tvojih sinjih oči
naj vedno slaje dehti.
Ti pa z roko krvavo prebito
lepoto cvetočo
mi varuj pred slano in točo...

P. Alfonz ofm

Obljuba

E se ozremo nazaj na oni nepozabni trenutek, ko smo se prvič združili s Kristusom in prvič postali z Njim eno, nas znova prevzame radost. Kot bi korakale pred božji prestol, so takrat naše čiste dušice prepevale: "Pridi, pridi, skleni se z menoj! Naj bo skoraj srce moje dom prijeten Tvoj!..." In Jezus ni odlašal s prihodom. Kmalu je trikrat rahlo pozvonilo - in angelska miza je bila pripravljena za gostijo, katere Ženin je bil Bog sam. Srce je bilo na stežaj odprto in Kralj veličanstva je vstopil.

Saj ne vemo več, kaj in kako smo takrat govorili našemu Gostu. Gotovo pa je, da smo Ga prosili, naj bi ostal vedno pri nas in nam dajal moči, da bi ohranili dušo vselej tako snežnobelo.

Vzpodbuden je zgled, ki ste ga morda že slišali: V nekem francoskem zavodu za dečke so imeli lepo navado, da so prvoobhajanci svoje dobre sklepe napisali in jih shranili v posebni kurtverti pri patru rektorju. Eden izmed dečkov je napisal na svoj list: "Obljubim, da ne

bom odložil svoje bele ovratnice toliko časa, dokler ne padem v smrtni greh. Bog naj mi pomaga, da jo bom nosil vse svoje življenje!" Njegova mati in p. rektor sta bila vesela tega sklepa. Dečko je doraščal in srečno končal šole, bele ovratnice pa še ni odložil, pač pa ga je prav ona še vselej ob pravem času spomnila na obljubo prvoobhajilnega dne. Pomagala mu je tudi, da je hodil pogosto k spovedi in svetem obhajilu.

Prišla je vojna in fant je moral k vojakom. A tudi tu ni opustil lepe navade. V hudi bitki se je zrušil zadet od krogle. Vojaški duhovnik je prišel k njemu, da ga pripravi na večnost. Fant mu je s smehljajem na ustih povedal: "Lahko mi podelite sveto popotnico, nimam na vesti nobenega smrtnega greha. Imam pa tole prošnjo: Ko bom umrl, pošljite mojo belo ovratnico materi. Pišite ji, da sem jo nosil do smrti, zvest svoji obljubi. Omadeževal sem jo le s svojo krvjo, ki sem jo prelil za domovino..." - - - -

Kaj bi ti še vedno nosil

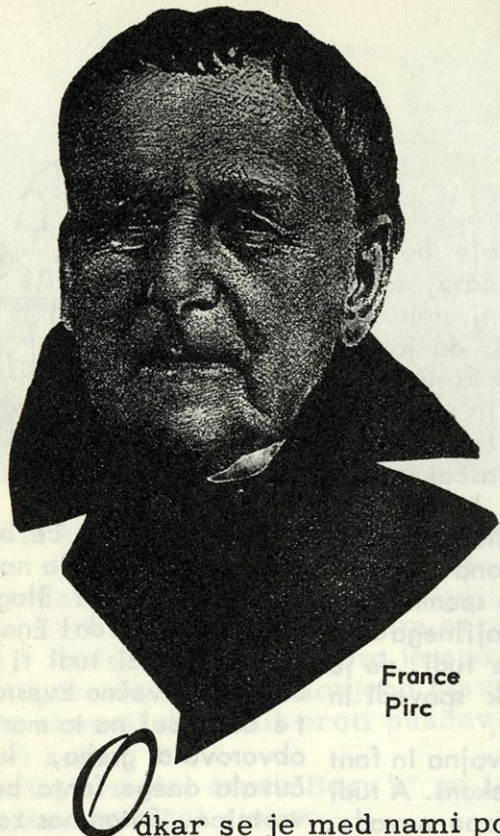

belo ovratnico, če bi tisti dan prvega obhajila napravil fantovo obljubo? Blagor ti, če moreš reči da! Eno pa je gotovo, da si tudi ti takrat obljubljal večno zvestobo in te bo misel na to marsikdaj obvarovala greha, kot je čuvala onega fanta bela ovratnica. Satan nas zalezuje in vabi v slabo družbo. Zavaja nas s slabim tiskom in raznimi dvomljivimi zabavami. Spomin na dan prvega svetega obhajila, ko smo obnavljali svojo krstno obljubo, "da se odpovemo satanu in njegovim delom", nas bo storil močne in odporne. Pomagal nam bo ob vsaki skušnjavi izgovoriti Kristusove besede: "Poberi se, satan!" Pogosto sveto obhajilo pa je dokaz, da se resno trudimo za čim tesnejše združenje z nebeškim Ženinom.

Bog zahteva od nas srce. Ne potrebuje našega znanja niti naših dobrih del, ako nima našega srca. (Sv. Vincencij Pavelski)

Ako se je duša popolnoma predala božji ljubezni, imajo vsa njena dejanja, tudi najbolj postranska, odtis božjega. (Sv. Mala Cvetka)

France
Pirc

Odkar se je med nami pojavila misijonska misel, smo skrbno na straži, da nam kak misijonski jubilej ne uide. Ob vsakem zakurimo kres, da se ob njem znova ogrejemo za misijone. Prav je tako!

Letos sta na vidiku dve naši misijonski stoletnici, ki seveda ne smeta brez spomina mimo nas. Prva je stoletnica, odkar je naš France Pirc v novoustanovljeni šentpavelski škofiji v Minnesoti zastavil svoje misijonsko delo med Indijanci in belimi priseljenci, ki so se kar vsipali v novo deželo. Druga pa je stoletnica, kar je bil Baraga izbran za škofa. Pirčevo stoletnico obhajamo letos, ker je prišel misijonar iz detroitske v šentpavelsko škofijo v poletju 1852.; drugo pa moramo na slovesen način proslaviti prihodnje leto, ko je bil v škofa posvečen.

Pirčeva stoletnica je v prvi vrsti ameriška zadeva. Naša je v toliko, v kolikor je njen slavljenec naše gore list. In Amerika se mu hoče po ameriško oddolžiti. Sedanja

DVE NAŠI

šentklavdska škofija, kjer je on začel orati ledino in ga zato časti kot "očeta škofije", hoče proslaviti ta jubilej v velikem stilu. Vse mobilizira v sodelovanju in priprave so v polnem teku. Ko boste to brali, bodo razne slovesnosti najbrž že v razmahu. Obeta se nam tudi Pirčev izčrpen življenjepis, ki ga pripravlja Rev. Viljem Furlan. Ta življenjepis me posebno zanima, saj naš misijonar doslej še ni našel dostojnega peresa. P. Florentin Hrovat otm nam ga je sicer svoj čas v izdaji Družbe sv. Mohorja lepo opisal, a to ni bil cel Pirc. - Sploh je Pirca kot tudi Baraga nemogoče vsestransko opisati in orisati, če ju kdo ne zajame iz domovinskih in ameriških virov. Baraga je našel zdaj takega svojega biografa v osebi delovnega Mr. Jožefa Gregoricha. Če tudi Pirc vosebi Rev. Furlana, bomo še videli. Osebno skoraj dvomim, saj je do evropskih virov v teh okoliščinah domala nemogoče, četudi bi hotel do njih. Morda ima v rokah življenjepis p. Florentina, a tudi v tem so nedostatki in netočnosti. Da omenim le eno: Hrovat piše, da je bil France Pirc rojen na Godiču pri Kamniku. A to ne drži, četudi so vsi za njim tako pisali. Rojen je bil v Kamniku, odnosno na Šutni, kjer stoji župna cerkev. To sem ugotovil pred leti na podlagi krstne knjige in v "Katoliških misijonih" zmotno popravil. Res so bili Pirci tudi na Godiču in so bržkone še. V kakšnem sorodstvu so z misijonarjem, pa nisem imel prilike raziskovati.

Kot tak je bil Pirc bolj trd Krajnec od Baraga. Kljub temu pa tujci

MISIJONSKI STOLETNICI

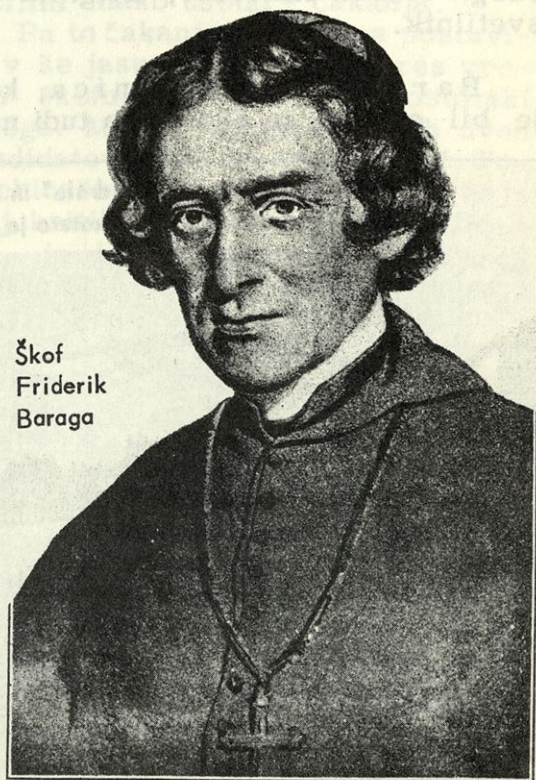
P. Hugo
dr. Bren
O F M

njega bolj trdovratno reklamirajo zase kot pa Baraga. Dolgo se mi je to čudno zdelo. Ko pa so mi nedavno prišli v roke neki akti rimske misijonske centrale Propagande, ki govorijo o naših misijonarjih, sem videl, da so imeli Pirca za trdega Nemca. Ne le v kakih šovinističnih narodnih, ampak celo v uradnih krogih. Medtem ko pravijo o Baragu, da je "avstrijski Ilirec", govorijo o Pircu pomotoma kot "Nemcu". Bojim se, ko bodo enkrat ti akti javni, da se bo zopet našel kak Nemec in trdil, da ga strogo uradni viri prikazujejo kot Nemca in je torej to tudi bil.

Še nekaj stoji v teh aktih, kar je bilo vsaj meni doslej popolnoma neznano in najbrž tudi drugim. To namreč, da je bil France Pirc obenem z Barago - kandidat za apostolskega vikarja - škofa Gornjega Michigana. Na prvem mestu je bil Baraga, na drugem jezuit p. Kohler, na tretjem Pirc. Sicer pa so bile oči očetov baltimorskega cerkvenega zbora obrnjene v Baraga kot edinega resnega kandidata za to mesto, kar so potrdili tudi s svojimi drugimi izjavami. Kljub temu pa lahko sklepamo iz tega, da so imeli Pirca za vrednega in uglednega misijonarja.

Ostal pa je France Pirc tudi kot indijanski misijonar še vedno kos "očeta umne sadjereje", kakršnega je poznala domovina že pred odhodom v misijone. V tem oziru je daleč nadkriljeval Baraga in zasluži, da ga kak Amerikanec posebej kot takega obdela. Krivico pa bi mu delal vsak, kdor bi mislil, da je bil zaradi tega le nekak polovičarski in-

dijanski misijonar. Pirc je ves gorel za indijanske misijone in to polje je vedno smatral za svoje, kamor ga je sam Bog poklical. To nam potrjuje dogodek, o katerem nam poroča kronika paderbornskega bogoslovnega semenišča. V njej beremo, da je imel Pirc dne 13. januarja 1864. na potu v domovino eno urò trajajoč govor tamkajšnjim bogoslovcem, v katerem jih je navduševal za indijanske misijone Severne Amerike. Ko so bili mladi, idealni gospodje priča, s kakim navdušenjem je ta 79-letni starček govoril o misijonih, se mu jih je dvajset priglasilo. Toda ko se je nazaj grede zopet oglasil

Škof
Friderik
Baraga

in jih hotel popeljati s seboj, ni bil nihče več pripravljen iti z njim. Nek drugi ameriški duhovnik je namreč prišel za Pircem. Ta jih je pregovoril, naj gredo raje misijonarit med svoje izseljene rojake, kot pa med Indijance.

Misijonarjeva pisma so nedvomno prvovrstni vir za življenjepisca. Ne vem, kako bi danes mogel kdo priti do Pirčevih pisem, ki jih hrani domovina. Precej teh sem svoj čas zbral. Ko sem se vrnil v Ameriko, sem jih - prevedena v angleščino po Mr. Kenkelnu - objavil v njegovem Zentral - Blatt and Social Justice. A pozneje sem naletel še na drugo kolekcijo pisem, ki jih hrani ljubljanski deželni muzej. Bo pač treba počakati, da "vremena Kranjcem se zjasne", predno bo mogoče te in še druge vire izčrpati do dna. Toda naj nam Rev. Furlan poda popolno ali nepopolno Pirčevo življenjsko podobo, hvaležni mu bomo zanjo. Saj bo zopet enega našega rojaka, pionirskega tvorca Amerike, dvignila na svetilnik.

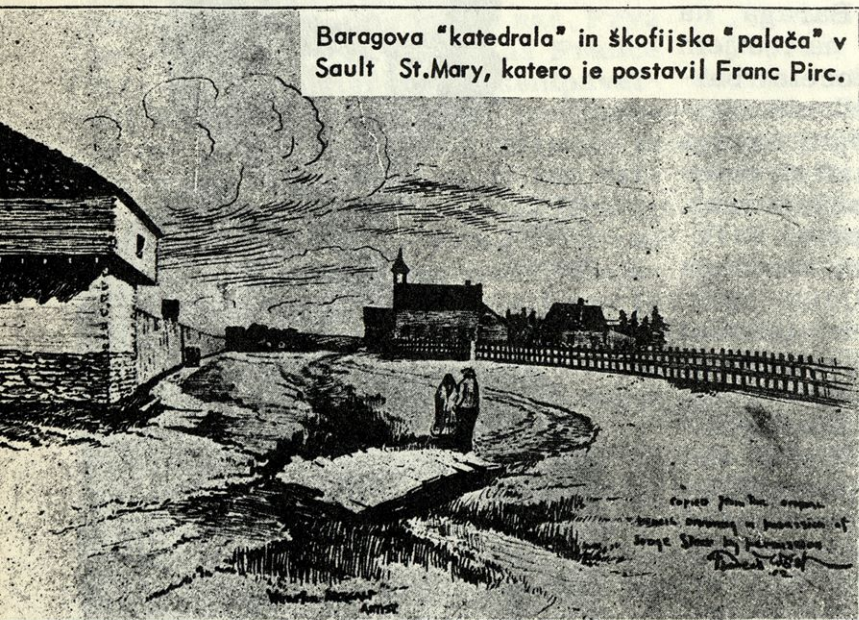
Baragova stoletnica, kar je bil odbran za škofa, pa tudi nas

tem bolj zanima, čim bolj je on v ospredju med našimi misijonarji in obenem naš kandidat za oltar. Kdor pozna njegovo sveto življenje in pa apostolsko delovanje vse dotlej, ko je bil predložen za višjo pastirsko službo, se mu mora pač čudno zdeti, da je moral misijonar nad eno leto čakati na potrjenje in posvečenje. Saj se je tudi Baragu samemu čudno zdelo, da zadeva tako dolgo ni rešena. Neka zasebna vest je vedela celo povedati, da s samostojnim gornje-michiganskim vikariatom za enkrat ne bo nič, torej tudi z Baragovo škofovo častjo ne. Ko je naš misijonar to slišal, se zaradi svoje časti ni prav nič razburjal. A ni mu bilo vseeno, če se apostolski vikariat ustanovi ali ne. Preživo je bil prepričan, kako je potreben. Kaj naj bi nasprotovalo njegovi ustanovitvi, tega ni vedel ne on in ne kdo drugi. Še leta 1939., ko sem pisal v Koledarju Ave Maria članek: Kako je Baraga škof postal, sem moral pustiti odprto vprašanje, zakaj je tako dolgo čakal na potrjenje.

Danes nam je to jasno. Tajno nam je odkril arhiv Propagande. Smo že prej vedeli, da nam more samo

on dati na to zanesljiv odgovor. A po njegovih pravilih so rednim potom dostopni javnosti samo stolet stari akti. In ker je ravno letos stoletnica, kar se je to vršilo, smo le prišli do njih. Prvi, ki je dobil neposredni vpogled vanje, je bil štajerski rojak in podravnatelj Kolegija Propagande, dr. M. Jezernik. Študira namreč misionologijo in namerava za doktorsko dizertacijo vzeti znanstveno obdelano življenje Baragovo, zato mu

Baragova "katedrala" in škofijska "palača" v Sault St. Mary, katero je postavil Franc Pirc.

mu je bil vstop v arhiv tem laže dovoljen. Za licenciatno tezino je izbral prav vprašanje: Kako je bil Baraga imenovan za apostolskega vikarja?

Iz vsega, kar je na podlagi aktov dognal, je razvidno tole: Zavlačevanje ni šlo na račun predlaganega novega apostolskega vikariata za Gornji Michigan, niti na račun Baraga kot njegovega prvega apostolskega vikarja. Vzroki so bili čisto drugega značaja.

Očetje baltimorskega cerkvenega zbora namreč niso predložili le ustanovitev te nove cerkvene pokrajine, ampak kar ustanovitev devetih škofij in dveh vikariatov. Zakaj nenkrat toliko, tega Propaganda ni mogla razumeti. Iz predloga samega to ni bilo razvidno. Chicaški škof Msgr. Van den Velde je bil namreč slučajno namenjen v Rim in je nesel s seboj samo končne sklepe cerkvenega zbora ter jih predložil Propagandi. Rim pa se s takimi stvarmi ne prenašli. Propaganda je čakala podrobnih zapiskov razprav koncila, da iz njih razvidi potrebo novih škofij in vrednosti predlaganih kandidatov za škofijska mesta. Ker teh zapiskov ni bilo, je vso zadevo za enkrat odložila, dokler ne dobi v stvar jasnejšega vpogleda in iz aktov natančnejših informacij o posameznih kandidatih. Za vse to pa je bilo treba takrat malo več časa kot danes.

Gornje-michiganski apostolski vikariat z Baragom kot najresnejšim kandidatom na čelu je bil na baltimorski listi na desetem mestu. Ne ustanovitev te cerkvene pokrajine in ne oseba prvega vikarja nista sama na sebi zadela na kake težkoče. Ko bi bila ob drugi priliki samo ta dva predložena, bi bila šla zadeva gladko skozi. Tako bi bil vikariat že eno leto prej ustanovljen in Baraga bi bil eno leto prej posvečen v škofa. Ker pa je bil med drugimi predlaganimi škofijami in škofi, glede

katerih ni bilo vse tako jasno, v eno celoto povezan, je moral deliti z ostalimi enako usodo - čakanja.

Pa to čakanje je Baraga postavilo v še jasnejšo luč, da je res vreden škofovske mitre. Apostolski delegat Msgr. Kenrick drugih dveh kandidatov sploh ne omenja več. Tudi chicaški škof Van den Velde, najbolj kritičen presojevalec kandidatov, je jezuita Kohlerja in Pirca kratkotalo izločil, dočim o Baragu pravi: "Po svoji pobožnosti, gorečnosti in znanju indijanskih narečij odličen, od vseh poznan in od vseh ljubljen, je med vsemi najpripravnejši." Ker so to oznako potrdili še drugi škofje, si jo je osvojila tudi rimska kongregacija. V svoji zaključni seji dne 20. junija 1853., na kateri je sklenila predložiti Baraga svetemu očetu v potrjenje, mu daje enako spričevalo. Na to ga je papež Pij IX. dne 26. junija istega leta tudi potrdil in ukazal, naj se mu pošlje apostolsko pismo potrjenja. Ostalo je znano - - -

Kot ravnokar berem v naših lepih in pestrih argentinskih "Katoliških misijonih", so Slovenci v Buenos Airesu Pirčevo stoletnico že proslavili. Zdaj pa bo treba polagoma misliti na Baragovo. Upamo, da bo ta eden naših najmogočnejših

misijonskih kresov. Ob njem se naj bi ogreli za misijonsko misel in pa njenega najslavnejšega predstavnika naše krvi, škofa Friderika Baraga, tudi vsi oni, ki so doslej le kot opazovalci stali ob strani.

Bog daj, da bi bilo tako!

Vsakoletni Baragov dan marquetteške škofije bodo letos praznovali dne 29. junija in sicer v Haughtonu, Mich, na fari sv. Ignacija, kjer je imel Baraga eno izmed svojih misijonskih postaj. Slovesnost bo vodil Baragov sedmi naslednik, marquetteški škof Thomas Noa. Tudi ameriški Slovenci se moramo v čim večjem številu udeležiti tega dne svojega velikega rojaka in indijanskega misijonarja!

Spomini

Odstihmal bo kmalu minilo že pet let. Živeli smo bedno in razburkano življenje osovraženih in preganjanih beguncev po avstrijskih DP-taboriščih. Komunisti in njih pomagači so stikali za tistimi, ki so jim bili zaradi svoje protikomunistične stanovitnosti najhujši trn v peti. Na vsak način so jih skušali spraviti izpod nog. Tudi jaz sem padel med "zaznamovane". Pa je rdeča pošast zaman stegovala svoje krvave kremplje proti meni: ušel sem ji. A ne po naključju, ampak pod varstvom Matere božje.

V sobico, kjer sem imel tiste dni pred rešilnim pobegom varno zavetje, mi je mati sporočila, da je vse potrebno za beg pripravljeno. Zadnji dan sem dobil pisemce s pozdravi svojih sinčkov, ki me niso smeli več obiskati. Obetal so mi, da bodo pridni, da bodo ubogali mamico in molili zame, naj me Bog reši in ohrani. To je bilo menda zame najstrašnejše: ločiti se od družinice in domačih z zavestjo negotove bodočnosti. Saj nisem niti vedel, kako se bom rešil, kam me bo zaneslo, kdaj in kako se bom spet združil z domačimi...

Ob zadnjem slovesu mi je v temni

ulici in v pozni nočni uri žena stisnila v roke pismo prijatelja, kateheta naših taboriščnih študentov. Z dijaki - člani Marijine kongregacije - smo se pod njegovim vodstvom zbirali vsako soboto v cerkvici na rebri nad taboriščem. On je imel sv. mašo, vsi fantje so odgovarjali, jaz pa sem vodil njihovo zborna molitev. Dotlej nisem zamudil prav nobene sobote. Ker je bila za beg določena noč med petkom in soboto, nisem mogel več k sobotni kongregacijski maši.

Ko sem tedaj v precejšnji razburjenosti in nestrpnosti čakal v mračnem kotu železniške postaje svoje rešitve, sem se spomnil na katehetovo pismo. Ob prejemu sem ga vtaknil v žep, saj ni bilo časa, da bi ga prebral. Bil je polno tolažilnih in bodrilnih besed v slovo. Izražalo je trdno zaupanje v pomoč Matere božje. Obetalo je, da bodo kongreganisti to soboto, ko bom prvič manjkal pri skupni sv. maši, izročili svoje prošnje naši Zavetnici Mariji in zame tudi pokleknil k obhajilni mizi v trdnem zaupanju, da sem jaz tisti trenutek že na varni svobodi druge cone.

Tople besede so me presunile in gani-

le. Mojo stanovitno vdanost v božjo voljo je okrepila zavest, da me spremlja materin blagoslov, molitev vseh domačih in zdaj še naših študentov. Spomnil sem se tudi, da nosim pri sebi - kot že vsa zadnja leta v najhujših preizkušnjah - sliko Matere vedne pomoči. Seveda pa je ostala še precejšnja mera razburjenosti in živci so v nestrpnosti delovali s podvojeno silo. A preko vsega se je razlival vendarle čudoviti, blagodejni sij Morske Zvezde. In ko so se pozneje dogodki sami začeli razvijati v končno odločitev, me je minil ves strah in vsa zbežnost se je polegla.

Beg sam je uspel v najugodnejših okoliščinah, čeprav je bilo treba dokaj poguma in napora. Trije smo bili. V skrivališču pod bukovimi drvami na velikem, odprtem vagonu, nas je vlak potegnil skozi deset kilometrov dolgi predor v Visokih Turah. In znašli smo se v ameriški coni - v svobodi...

Beli oblaki so se podili nad nami, vmes so nas zdaj pa zdaj pozdravljale zvezde, ko smo še v temni noči prilezli iz skrivališča pod drvami. Kako nepopisna in neizrekljivo sladka je zavest sproščenosti, zavest prostosti! Kar samo iz sebe je privrelo iz duše in nismo si mogli pomagati: med glušeče drdranje vlaka se je razlegalo veselo vriskanje treh rešenih.

Na prvi večji postaji - skok iz vlaka. Pod dvema tovornima vagonoma, ki sta pravkar čakala na odhod, smo prilezli do postajne žične ograje. Nato preko nje - po nosu me je malce pobožala! - in po mehki rosni travi dalje. Vzpenjali smo se v breg nad železniško progo. Narahlo je začelo rositi. V gluhi noči, ki so jo motile le postajne luči pod nami, sem iskal po spominu pravo smer. Tedaj pa je v bregu onkraj postaje zadonelo: pri fari je zazvonilo dan... Kako je vztrepetal srce, ko smo ob tem blagoslov razlivajočem zvoku v razširjene prsi zajeli sveži jutranji zrak! Kako svet se mi zdi še zdaj ta trenutek!

V mokrem resju smo počakali svita. Nato smo se spustili nizdol in s povpraševanjem srečno prišli do bivališča prijatelja - begunskega duhovnika. Povedali so nam, da pravkar mašuje. Hiteli smo po

dolgi hodnikih in zaviti stopniščih in končno so nam pokazali kapelo. Rahlo smo odprli vrata, da bi ne kalili miru. Ob jutranjem svitu, ki je že prevladoval nad skromno svetlobo oltarnih sveč, smo pred Gospoda stopili trije blatni in povaljani, a rešeni begunci.

Saj ni mogoče popisati, kaj smo čutili! Le eno je prevladovalo v meni nad vsem ostalim in se zakoreninilo na dno srca v nepozabnem spominu. Mašnik se je pravkar sklonil in molil: "Gospod, nisem vreden..." Mene pa je prešinila misel: "Tri četrť na sedem... Tu obhajilo in tam - prav ta trenutek pristopajo tudi moji študentje zame k obhajilni mizi... O, kako velik in mogočen si, Gospod!..."

Kaj je čudno, če v takih trenutkih tudi moža premaga ganotje? Tudi mene je in ni me sram priznati. Padel sem na kolena, skril obraz v dlani in iz prsi se je z nepremagljivo silo izvilo ihtenje. Bil je ihtenje sreče, svobode, hvaležnosti in ljubezni...

Ta dogodek mi je - kakor že toliko drugih na mojem križevem potu - živo dokazal, da hodi Marija v najviharnejših trenutkih naših blodenj pred nami kot mo-

gočna Zvezda Vodnica in naša Mati vedne pomoči. Marija je pomagala, pomaga in vselej bo pomagala slehernemu, ki se zateče v njeno dobrotno varstvo!

Božidar B.

Duhovnik - Kristus

Odlomek iz novomašne pridige, ki jo je iz starega kraja prejela Mrs. Ana Novak

Duhovnik je drugi Kristus. Jezus Kristus, pravi sveto pismo, "je od Boga imenovan za velikega duhovnika po redu Melkizedekovem" (Hebr 5, 10). On ima večno, "nemisljivo duhovstvo" (7, 24). On "je prišel kot veliki duhovnik prihodnjih dobrin" (9, 11), "ki je... sam sebe dal Bogu v brezmadežno daritev" (9, 14) na križu.

To svoje večno duhovništvo Gospod podeljuje vsakemu novo posvečenemu mašniku, "da vrši duhovniško službo indobiva čast v njegovem imenu" (Sir 45, 19): "Kakor je mene poslal Oče, pošiljam jaz vas" (Jan 20, 21). Zato sta duhovnik in Kristus tako tesno povezana med seboj, da sta neločljiva. Ko duhovnik daruje, Kristus daruje; ko duhovnik odveže, Kristus odveže; ko duhovnik moli, Kristus moli; ko duhovnik opominja in svari, Kristus svari in opominja.

To je tisto, kar povzdigne tudi najbolj preprostega duhovnika, kajti za njegovo slabotno, umrljivo, malenkostno osebo stoji večni, neumrljivi, vsemogočni Kristus. Naj je

duhovnik, ki prikazuje daritev svete maše, učenjak ali preprost človek; naj je mogočen veleum, ki pri njem odkrijem svoje grehe, naj je star in izkušen mož, ali pa samo pred par dnevi posvečen mladenič - to je vseeno, to ni važno, vse to ne pride v poštev: Kristus je važen, Kristusa iščemo, ko iščemo duhovnika.

Kako čudovito je biti katoliški duhovnik! Človek ki nima svoje družine in vendar ima stotine, tisoče družin. Človek, h kateremu se ljudje obračajo v najbolj veselih in najbolj žalostnih trenutkih življenja. Kateremu odkrijejo najbolj boleče, skrbno čuvane tajnosti, o katerih ne bi nikoli drugim govorili - ne najboljšim prijateljem, ne staršem, niti zakonskemu drugu ne. Duhovnik je človek, h kateremu se vsak z zaupanjem zateče, kdor ve, da pomeni duhovnik: bitidelivec božje ljubezni, imeti za vsako izmučeno, bolno, trepečo in borečo se dušo večne besede najvišjega Duhovnika: "Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil..."

ROMARSKI ZVONOVI

P. Odilo, voditelj romanj

Romarji novonaseljenci si zapomnite sledeče:

1. Vaša romarska dneva sta sobota dne 5. julija in nedelja dne 6. julija.

2. Vsi opravite sv. spoved in ob romanju prejmite sv. obhajilo. Spovedovali bomo v soboto popoldne in zvečer ter bo imel vsak dovolj prilike.

3. V soboto bo pol ure pred mrakom v cerkvi pobožnost in blagoslov z Najsvetejšim, nato procesija z lučkami k lurški votlini in okrog jezerca. Poprocesiji bodo clevelandski igralci pred samostanom priredili duhovno igro "TEOFIL". Po igri bo kresovanje v čast sv. Cirilu in Metodu.

V nedeljo ob sedmi uri bo obhajilna sveta maša, ob pol devetih pa otroška sveta maša prevzv. g. škofa Gregorija Rožmana, med katero pojo otroci.

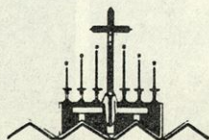
Ob deseti uri spreved k votlini, kjer bo slovesna sv. maša z govorom prevzv. g. škofa. Po maši slovesna procesija z Najsvetejšim s štirimi evangeliji in blagoslovi. Prvi blagoslov bo pri votlini. Drugi blagoslov bo pri prekmurskem križu, kjer okrase oltar romarji-Prekmurci. Za tretji blagoslov okrase oltar pri Baragovem domu chicaški romarji. Četrty blagoslov bo pred samostanom. Oltar okrase jolietški romarji.

Za procesijo pomnite: Kdor ima narodno nošo, naj pride v njej! Nebo bodo nad Najsvetejšim nosili fantje v narodnih nošah. Deklice naj bodo za procesijo oblečene belo, fantki naj bodo v belih srajčkah. Otroci bodo trosili cvetje pred Najsvetejšim. - Bližnja katoliška društva prosimo, naj se procesije udeleži njih zastopstvo z zastavo.

Popoldne ob pol treh bodo pred samostanom pete litanije z blagoslovom, nato slovo od Marije. Sledil bo telovadni nastop fantov in deklet iz Clevelanda pod vodstvom našega prvaka Ivana Varška.

Za pevce bodo vse note pripravili v Lemontu. Petje pri glavni sveti maši bo vodil g. Vilko Kuntara. Vabljeni ste vsi romarji-pevci. Vaja bo v soboto popoldne ob peti uri v dvorani Romarskega doma.

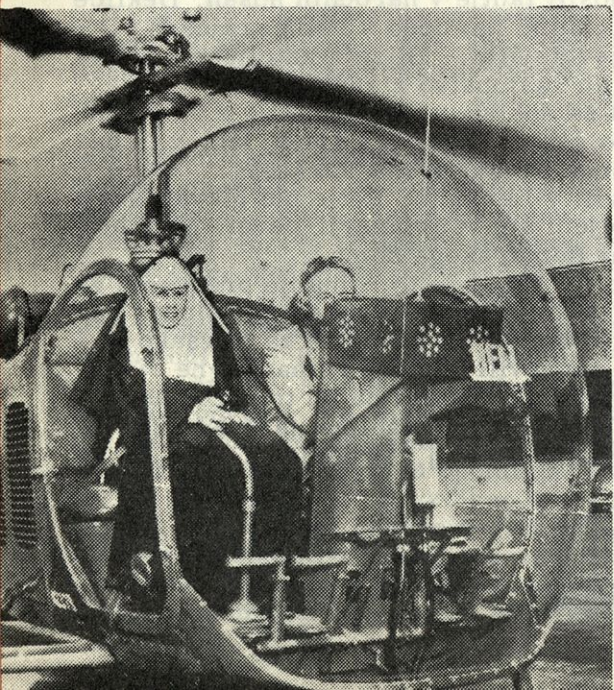
Opomba: Nekateri so omenili, zakaj je to romanje predvsem za nove naseljence. V glavnem zato, ker sami žele, da se na določen dan zberejo, vidijo in pogovore. Skupno romanje v Lemont je za to vsako leto edina in najboljša prilika. Če bi napravili splošno romanje, ne bi bilo mogoče vsem postreči in vseh prenočiti. Seveda pa od tega romanja ni izključen noben staronaseljencev, pač pa celo vabimo na nedeljsko slovesnost vse drage prijatelje ameriških Brezij. Prepričani smo, da bo vsak zadovoljen.

Radost odseva iz obraza črne deklice, ki je v cerkvi sv. Karola v New Yorku kronala najniško Kraljico.

Katoliške sestre pa res najdemo povsod, celo v helikopterju...

Še eno leto in bo stara sto let mati škofa Petra Bartholome (St. Claud, Minn.) in zlatomašnika Msgr. Johna.

Spodaj je mati sv. Marije Goretti s hčerko in sinom v pogovoru z ameriškim duhovnikom Rev. Josephom Sullivanom, ki jo je obiskal na materinski dan.

Iz kam
Kolumba
toliško
Najbrž b
dil, ko b

etra Bar-
gr. Johna.

sinom v
osephom
.

Iz kamna izklesan kip Krištofa Kolumba, ki stoji pred novo katoliško šolo v Marshfieldu, Wis. Najbrž bi se Kolumb sebi začudil, ko bi ga videl...

Za 'Katoliško mati 1952.' je bila izbrana v New Yorku Mrs. M. Thomas.

Bl. Roza Venerini, ki je bila dne 4. maja prišteta blaženim

Dva ameriška otroka sta obiskala sv. očeta, vselej izkazuje zlasti mladini posebno ljubez

Umetnik je takole narisal vsakdanji prizor iz kitajskih misijonov, kako komunisti sodijo katoliškega misijonarja.

PO KRALJESTVU KRIŽA

Ameriške družine, ki imajo pod tri tisoč dolarjev letnih dohodkov, dajo največ od svojega denarja v dobrodelne namene. Nanje pride 60% vsega denarja, kar ga zbere letno USA. Družine, ki imajo letno od 10.000 do 20.000 dolarjev dohodkov, pa darujejo za pomoči potrebne komaj 1.9% tega, kar zbere USA. Vselej je držalo in vselej drži, da se revež hitreje reveža usmili kot pa tisti, ki bi lahko brez svojega oškodovanja pogrešil nekaj dolarjev. Seveda so tudi izjeme, a precej redke.

Komunizem steguje svoje kremplje tudi po Afriki in vse kaže, da bo prišla tudi ta na vrsto. Kakor so pred leti vabili v Moskvo Kitajce in jih izšolali za komuniste ter jih zdaj poslali v domovino kot voditelje, prav tako se zdaj trudi komunistično vodstvo vzgojiti voditelje Afriki. V Moskvi je cela skupina zamorskih vražarjev iz Belgijske-

ga Konga in britanskih kolonij, ki so jo tjakaj zvalili rdeči agenti, da jo bodo izrabili v nekaj letih ali desetletjih v svoje namene. Iz ruskega časopisja razbiramo, da v Georgiji obstoja cela zamorska naselbina z imenom Adzhubdzha. Zastonj ne...

Komunistični listi so redno polni člankov o problemu afriških črncev, "ki jim more samo komunizem prinesiti zaželjeno svobodo".

Res velika svoboda, ki se ji ves svet čudi in pol sveta tudi že okuša!

Katehet je spraševal v šoli, koliko je svetih zakramentov. Otroci so dvigali roke in končno je mala Mary povedala, da jih je sedem. Father jo je že hotel pohvaliti, da ima prav, ko je videl, da Suzana v prvi klopi odločno odkimava z glavo.

"Kaj pa ti misliš?"

"Prav nobenega zakramenta ni več," je dekletce odgovorilo.

Katehet se je začudil in hotel vedeti, kako to. Suzana pa se je modro

odrezala: "Nobenega več ni, saj sem slišala praviti mamo, da je zadnji teden teta Frances sprejela poslednji zakrament..."

Father se je moral najbrž iz srca nasmejati.

Po statistiki je ugotovljeno, da so samo lansko leto prebivalci države New York na konjskih dirkah stavili nič manj kot 536, 200 513 dolarjev. Če je od teh ljudi le 5% katoličanov, so stavili krasno vsoto 26, 810 025 dolarjev. Ko bi od vsakega dolarja le nekaj centov odstopili misijonom, bi lahko veliko pomagali. Saj so v misijonih milijoni in milijoni, ki bi bili veseli, ce bi dobili na leto enega konja, da bi si z njegovim mesom ohranili življenje...

Časopisi so prinesli prejšnji teden za nimivo vest, da je več protestantskih sekt v Nemčiji soglasno sklenilo znova uvesti spoved. Začetnik protestantizma, Martin Luter, je spoved zavrgel kot nepotrebno navlako Cerkve, zdaj po stoletjih pa naenkrat ta sprememba. Morda pa se bodo protestanti le korak za korakom vrnili tja, od koder so se ločili: k edini pravi Kristusovi Cerkvi. Resnica je pač le ena in kdor jo išče z dobro voljo, jo bo tudi

našel.

Takale novica pa le spomni tudi nas katoličane, kaj imamo v zakramentu sv. spovedi. Včasih se premalo zavedamo dobrote božje, ki nam je za mir naše vesti poklonila tako mogočno sredstvo odpuščanja grehov.

Episkopalni minister ene newyorških fara se je odločil prestopiti v katoliško Cerkev. Rev. Mr. William Kernan je oče štirih sinov in dveh hčera. Njegov korak je pospešilo dejstvo, da se edino katoliška Cerkev zares odločno bori proti brezbožnemu komunizmu.

Po statistiki frančiškanskega reda iz decembra 1951. je od 27 redovnih škofijskih sedežev na Kitajskem prostih le pet, danes pa najbrž tudi ti nič več. Dva frančiškanska misijonska škofa sta bila izgnana, sedem je interniranih, devet že mesece dolgo zaprtih. O nekaterih ostalih ne vemo sledu, drugim so popolnoma onemogočili delo. Ameriški frančiškan, wuchangški škof Kowalski, je že od lanskega leta v komunističnih ječah.

Slika in število žrtev se vsaki mesec spremi-

Škof Kowalski OFM

nja. Pred kratkim je dospela vest o mučeniški smrti frančiškana nadškofa p. Cirila Jarre. Ubili so ga dne 8. marca, a ljudstvo je našlo njegovo telo in ga v rdečih mašnih oblačilih položilo na oder. Nato je prišel ukaz za hiter pokop več milj iz mesta. Pozneje pa so komunisti zvedeli, da pomeni rdeča barva - mučeništvo. Zopet so ga odkopali in oblekli v obleko kaznjence, za kar pa je vse ljudstvo tako protestiralo, da so končno dovolili belo barvo, ki je na Kitajskem žalna. A meščani so s silo zadr-

MISIJSKI
MESEČNI NAMEN

ževali pokop. Tisoči so se v spomin s svetinjicami dotikali njegovega trupla in poljubljali njegovo mrtvo desnico...

Mislím, da ni treba k temu opisu nič pripomniti.

Dne 21. marca je v Milwaukeeju nadškof Kiley slovesno ustanovil škofijsko cerkveno sodišče za proces oltarnega kandidata p. Štefana Eckerta iz kapucinskega reda. Ta svetniški pater je deloval med milwauškimi črnci na Misijonu svetega Benedikta Moora in v letu 1923. blaženo zaspal v Gospodu. Takoj po smrti so številna uslišanja pripomogla do zanimanja širše javnosti in kakor se vidi, bo njegov proces hitro stekel.

Mi pa našega Baraga že toliko časa pripravljamo za oltar. Mogoče bo pa naslednje leto stekel njegov proces, ko je stoletnica njegovega škofovskega posvečenja.

Slovenci bi morali svojemu rojaku Baragu bolj zaupati in se mu iz srca priporočati v težavah. Tako pa kličemo na pomoč vse mogoče tuje svetnike in služabnike božje, na rojaka pa kar pozabljamo. In je vendar že dostikrat dokazal, da rad usliši.

Odpor brezboštvu na Bližnjem in Srednjem vzhodu

VITEZ NAŠE LJUBE GOSPE

Leo E. Lovasik
(1921-1943.)

Prevedel p. Odilo OFM

Po peturnem poletu sem to nedeljo dobil deset ur dopusta. Uporabil sem ga tako, da sem se peljal v mesto Tucson. Ustaviti sem se hotel v Marijinem sanatoriju, kjer se zdravi misijonar Družbe Božje Besede. O njem mi je pisal Father Lavrencij. Deset let je deloval na Filipinih, a je moral zaradi zrahlanega zdravja otoke zapustiti. Bolnišnica je dve miljii zunaj mesta in sem se moral poslužiti avtobusa. Je katoliška ustanova, zidana v španskem slogu. Krasno, svetlo stavbo obdajajo visoke palme in lepe vzhodne cvetlice. V vejah neprestano žvrgole ptički. Idealni košček zemlje za okrevališče in odih!

Father Edvard je ravno počival, ko sem stopil v njegovo sobo. Prijazno me je povabil, naj se približam, nato pa sva skoraj tri ure po domače kramljala. Povedal mi je mnogo svojih izkušenj in doživljajev iz Filipinov. Father Edvard je zanimiva osebnost in tudi spreten pisatelj. Napisal je že tri knjige o filipinskih misijonarjih. Želel je, naj kmalu zopet pridem in rad sem mu obljubil. Ponudil mi je več knjig, pa sem moral žal odkloniti, ker zares nenajdem časa za branje. Dal pa mi je v spomin sveto pismo nove zaveze. (Tucson, 28. februarja 1943.)

DNEVNA SVETA MAŠA

Zadnji petek zvečer sem bil pri sveti spovedi. Ko je prišel duhovnik

pred oltar, da bi opravil sveto mašo, ni bilo nikogar, ki bi mu stregel. Nemudoma sem se ponudil za to službo. Ministriral sem v vojaški uniformi. Sveto obhajilo in mašo pa sem daroval za Vaju, mama in ata. Po sveti maši se mi je duhovnik, ki je po činu kapetan, zahvalil za pomoč.

Vsak večer je v naši kapeli sveta maša ob pol šestih. Zjutraj nimamo svete maše, razen ob nedeljah. Pred oltarjem se Vas vsak dan spominjam.

Moram k predavanju o tajnih vojaških znakih in zato zaključujem pismo. Vedno čutim uspehe Tvoje pobožne molitve zame, mama, in sem Tebi in vsem ostalim zelo hvaležen. Bog vselej usliši Tvoje molitve. Naj Ti podeli svojo ljubezen in varstvo! (Tucson, 11. marca 1943.)

NEDOLŽNA ŠALA

Včeraj zjutraj smo zapustili Tucson in sicer na vojaškem vlaku, ki je nekaj stotin fantov odpeljal proti New Mexico. Vse moštvo je bilo zbrano: oficirji, piloti, bombarderji, letalci... Skupaj smo prevozili 500 milj. Vsa vožnja je potekla v veselem razpoloženju, zakaj vsi tovariši moštva smo bili v istem oddelku. In to najbolj veseli ter zabavni fantje, kar sem jih kdaj videl. Res, mama, nikoli se še nisem toliko nasmejal, kot v tem kratkem času vožnje. Kar sem pri vojaki, še nisem bil deležen tako vesele in duhovite družbe. Ne moreš si mi-

Junij 1952.

sliti, kako srečen se čutim.

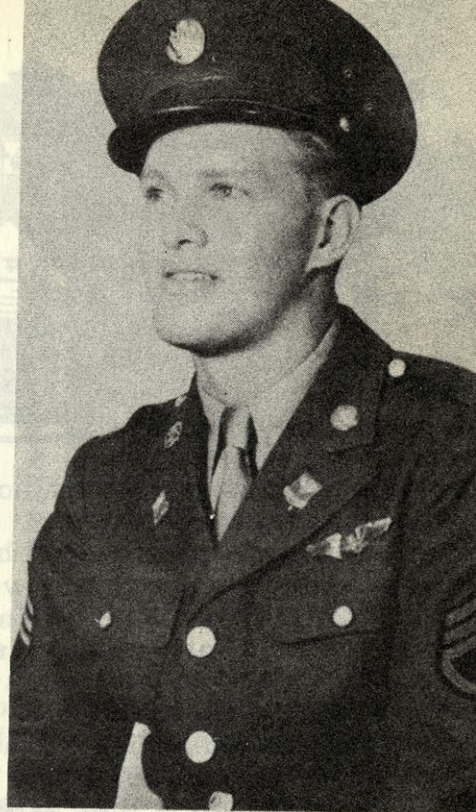
Sinoči sem dobil dovoljenje, da grem v mesto. A se ga nisem poslužil, ker sem hotel iti k večerni sveti maši in opraviti sveto spoved. Tukajšnji duhovnik je tipičen irski župnik, zelo prijazen in postrežljiv. Njegovi govori so krasni, zlasti zdaj v postnem času. Včeraj je nagovoril tudi nas vojake: naj se držimo prave poti, naj obdržimo tudi v vojaškem stanu svoje poštenje ter naj pogosto mislimo na svoje domače.- Nekateri fantje so res zašli v velike težave in sumljive družbe, odkar so zapustili svoj dom. Pač tu nihče ne pazi nanje in nihče jim ne pove, kaj je napak. Rad poslušam našega kurata, kadar govori o teh zadevah.

Včeraj smo namesto vojaškega vežbanja priredili razne igre z žogo. Spet enkrat po dolgem času! Piloti, bombarderji, letalci... vsi so se prijateljsko udeležili iger brez ozira na to, kdo je oficir ali pa "visoka živina" v osebnem življenju. Naše moštvo je igralo s soslednjim, s katerim se tudi pri vojaških vajah v zraku spoprimeemo ter včasih delamo skupne polete in manevre. Piloti obeh edinic so stavili nekaj denarja na zmagovalce. Seveda smo zmagali mi. Igra je pokazala 4:0. Pazil sem in dobro odbijal ter zavračal žogo. Za nocoj smo se odločili, da bomo igrali košarko (basketball) z istim moštvom. Upam, da bomo tudi tu zmagali.

SKUPNO DELO

Zelo sem hvaležen, da so tu z menoj vsi fantje mojega moštva. Kar skupaj smo zrastle. Tesno smo povezani pri skupnem delu in sicer ne le takrat, kadar smo v zraku, ampak tudi doma smo si dobri tovariši in imamo mnogo veselja. Ostali bomo skupaj do konca vojne, če nas ne bo ločila kaka nepredvidena okoliščina.

Zadnja dva dni smo zaposleni z zelo važnimi predavanji. Njih vse-

Naš
Leon

bina je, kakšno vlogo igrajo zračne sile, kadar se prične bojna igra in kakšne akcije je treba najprej podvzeti. Dani so nam bili tudi nasveti, kako naj bi zbežali, če bi bili zajeti od sovražnika, kakšnega načina naj bi se poslužili, če bi se morali spustiti na ozemlje, zasedeno od Japoncev. Ta predavanja so bila na moč zanimiva. Če vojak pride enkrat do stopnje bojnega vežbanja, potem se začne zavedati, da je stvar resna in boj na vidiku. Potem ve, kje je in zakaj gre. Vse sončne in pa senčne strani vojske in orožja je treba odkrito in natančno premisliti. Lahko bi Vam pravil o tisoč malih slučajih, pa to bi se reklo izdajati naše vojaške skrivnosti...

V sredo je bil prvi dan postnega časa. Tudi v našem vojaškem kalendarju je to zaznamovano. V naši kapei bo blagoslov pepela in seveda pepeljenje. Vsak dan dvakrat bomo imeli pobožnost sv. križevega pota. Presenetljivo je, kako veliko število vojakov, tudi oficirjev, se udeležuje

teh postnih pobožnosti. Mnogi pridejo vsak dan k maši.

Danes zvečer bom šel h križevemu potu. Vsaj pol ure mi vzame časa, da pridem do kapele in sicer se bompeljal s tovornim avtom. Čutim tudi potrebo, da opravi sveto spoved, kajti zaradi svetnih opravkov tega na noben način ne smem zemariti. Pred tabernakljem bom molil - kot vedno - tudi zate, mama. Bog naj Te varuje! (Alamogordo, New Mexico, 18. marca 1943.)

SANJE O DOMU

Ko sem včeraj listal po znanem mesečniku v naši dnevni sobi, sem naletel na tole sliko, ki jo prilagam pismu. Predstavlja mladega vojaka, ki sanja o domu. Pesem, ki sliko spremlja, mi je posebno ugajala, saj se prav iste misli tolikokrat porajajo tudi v mojem srcu. Pesem je zbudila moja čustva in odločil sem se, da jo pošljem domov namesto lepega in dolgega pisma. Vem, mami, da te pesmi ne boš zavrgla. Ne-koč ko se vrnem domov, bi rad bral zadnjo kitico te pesmi. Pa prav res!

Hej, mama, kako lepo je,
da te zopet vidim!
In očka! Saj si vsako leto mlajši!
O, Jennie, si postala že kar žena cela!
Korajžno, fant, nobena krogla
naju ni zadela!
Oj, hišica očetova, zdaj sem doma:
in vse je še tako, kot je nekoč bilo...

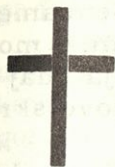
Mama, tukaj sta še dve sliki vojaka. Slika fanta-vojaka na gornjem ležišču spalnega železniškega voza me spominja na dogodek, ki se mi je pripetil v spalnem vozu, ko sem potoval iz Harlingena (Texas) v Salt Lake City, Utah. Potovali smo tri noči in dvakrat se mi je zgodilo, da sem dobil zgornjo posteljo številka štiri, prav kakor vojak na sliki. Prepričan sem, da so se tudi moje misli sukale okrog istega predmeta kot njegove. Res mi ni bilo dolgčas, saj sem imel okrog sebe polno prijateljev. Toda sanjal sem o domu in o vseh onih lepih in velikih trenutkih, dneh in letih, ki sem jih preživel s Teboj, mama, in z vsemi drugimi člani družine. Niti enega nisem pozabil v svojih spominih. Joj, kako Vas vse pogrešam! Isto izkušnjo imam vselej, kadar koli se vozim v spalnem vozu. Večkrat ne morem takoj zaspiti in takrat se me polastijo sladke misli ter napolnijo moje srce do vrha. In vselej želim in molim, da bi se povrnili oni blaženi dnevi, da bi prišli nazaj ne samo v sanjah, ampak v resnici.

Druga slika pa kaže prazno domačo posteljo vojaka. Vem, da Vama bo z atom ta slika všeč, saj si predstavljam, da Vama vsak pogled na mojo prazno domačo sobico vzbudi misli na mene. Morda se, mama, celo kdaj zmotiš in me pokličeš k večerji, pa se potem šele spomniš: "Leonova soba je vendar prazna!" Vem pa, da me gledaš v njej pogosto v duhu, četudi sem tisoč milj oddaljen od tebe. Sleherni dan resno in vneto molim, da bi moja sobica doma kaj kmalu spet dobila starega stanovalca. Vas ter vse Vaše želje in namene priporočam vsak dan ljubemu Bogu. On in Njegova dobrot naj Vas varujeta! (Alamogordo, dne 29. marca 1943.)

Nadaljevanje
prihodnjič.

P. Kazimir ofm:

V spomin!

Dne 6. maja je v New Yorku (Leo House) umrl Rt. Rev. Msgr. John A. Nageleisen v 85. letu starosti. Blagi pokojnik je bivši dolgoletni župnik nemške cerkve sv. Miklavža na Drugi cesti in velik dobrotnik ameriških Slovencev. Brez njegove pomoči bi marsikaj najbrže ne imeli, kar danes imamo. V okolici njegove cerkve je bila namreč velika naselbina Slovencev, katerim je leta 1908. radodarno odprl svojo farno cerkev kot "misijon sv. Cirila in Metoda za Slovence in Hrvate velikega New Yorka". Iz teh začetkov sta se razvili dve župniji: hrvaška sv. Cirila in Metoda ter slovenska sv. Cirila.

Največja zasluga pokojnega dobrotnika za ameriške Slovence pa je ta, da je pridobil za nas sina svoje župnije, pomožnega škofa Mundeleina, da nam je dal slovaško župnijo v Brooklynu, kjer se je leta 1912. ustanovil slovenski frančiškanski komisariat. Msgr. Nageleisen je škofa tako navdušil za Slovence in slovenske frančiškane, da nas je leta 1919. kot chicaški nadškof in kardinal poklical v svojo nadškofijo. Dal nam je najprej faro sv. Štefana, še isto leto hrvaško faro Presv. Srca, nato pa še slovensko sv. Jurija. Zahteval je, da pride tudi sedež komisariata v njegovo nadškofijo, da se tu ustanovi kolegij za redovni naraščaj ter se v Chicago prenese ves naš katoliški tisk: tiskarna "Slovenian Franciscan Press" z listoma "Ave Maria" in "Sloga-Edinost". Da bi se tiskarna hitreje opo-

Rev. John A. Nageleisen, P. R.

mogla, jo je začasno sprejel kar v svojo nadškofijsko tiskarno v Mundeleimu, kjer smo tiskali en letnik (1919.) Hotel je celo, da svoj kolegij zidamo ob njegovem semenišču. To zamisel je sicer spremenil, a dal nam je dovoljenje, da si poiščemo za to farmo kjer koli v njegovi nadškofiji. Tako smo Slovenci dobili današnje ameriške Brezje.

Vse to pa je ameriškim Slovencev omogočil pokojni Msgr. Nageleisen. Ko sem po čudnem naključju prišel leta 1908. iz Clevelanda v New York kot misijonar pri državni naseljenjski komisiji na Ellis Island v newyorški luki, mi je dal v svoji hiši gostoljuben dom. Kot njegov kaplan sem mu zaupal vse svoje načrte in bil mi je vedno dober svetovalec. On je pridobil newyorškega nadškofa, kardinala Farleya, da me je 1910. poslal v domovino po nove patre in nam tudi dovolil ustanovitev prve slovenske frančiškanske samostanske družine v Ameriki, ki se je zbrala v Rockland Lake-u pri New Yorku. - Kar pa gotovo bralce Ave Marije najbolj zanima, je to, da je bil tudi list "Ave Maria" rojen v Nageleisenovem župnišču. Bilo je leta 1909., ko sem še sam užival njegovo gostoljubje. Pa tudi ostali naši patri so

našli pri njem pravi dom, vsem je bil resnični oče. Slovenska provinca ga je za številne zasluge nagradila s takozvanim "posinovljenjem", ki je v našem redu že stoletja v navadi in ga dosežejo le največji in pa najiskrenejši prijatelji.

Koliko pa je Msgr. Nageleisen dobrega storil za newyorške Slovence, vedo oni sami, saj so ga vsi spoštovali in iskreno ljubili. Pa tudi veliko Slovencev širom Amerike se ga spominja, saj so bili ob prihodu v

Ameriko poročeni v njegovi cerkvi ali pa so vsaj obiskali Sv. Miklavža. Zato pa blagega dobrotnika vsem ameriškim Slovencem priporočam v molitev. Naj mu Bog in Marija zdaj v nebesih poplačata vso njegovo skrb za nas Slovence! R. I. P.

Msgr. Nageleisenovega pogreba sta se kot zastopnika slovenskih frančiškanov in vseh ameriških Slovencev udeležila newyorški župnik P. Edvard Gabrenya in br. Bonifacij.

Duša Marijina, razsvetli me.
Srce Marijino, vžgi moje srce
v ljubezni do Jezusa.

Oči Marijine, poglejte name.
Ušesa Marijina, poslušajte me.
Jezik Marijin, moli zame.
Roke Marijine, sprejmite me.
Noge Marijine, vodite me.
O Marija, Mati milosti, prosi zame.
Podeli, da vedno zaupam v te.
Pred vsem hudim brani me.
K tebi priti pusti me.
Naj z vsemi izvoljenimi hvalim te
na veke vekov. Amen.

To molitev je napisano v latinskem jeziku našel v Zapopan (Meksika) p. Matija Faust OFM. Dobil je cerkveno potrjenje baltimorskega nadškofa.

Na častnem mestu

Vodstvo frančiškanskega reda s svojimi 25.000 člani ima glavni sedež v Rimu na generalni kuriji. Vrhovni predstojnik se imenuje p. general in ima ob strani generalnega prokuratorja ter sedem svetovalcev, ki jih v redu imenujemo generalne definatorje. Vsak ima svoje področje dela in pomaga najvišjemu predstojniku pri vodstvu

celotne redovne organizacije.

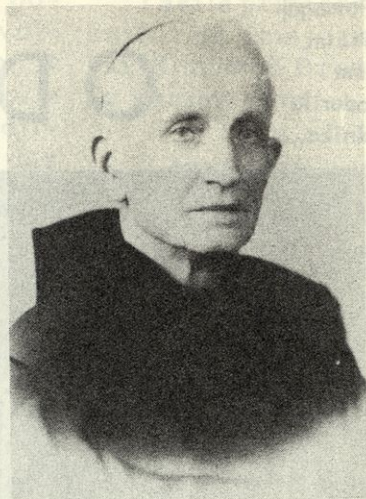
V decembrski številki "Ave Marije" smo objavili v Lemontskih odmevih sliko in poročilo o zlatem redovnem jubileju ter sedemdesetletnici našega p. Hugona jdr. Brena, nekdanjega višjega predstojnika v Lemontu in urednika Ave Marije, za katero še zdaj večkrat kaj lepega napiše. Nismo mislili, da bomo že v tej številki znova pisali o njem. A kot strela z jasnega neba je v začetku maja dospela iz Rima vesela vest, da je bil p. Hugo imenovan za

generalnega definitorja, torej za eno izmed glav v vodstvu vsega frančiškanskega reda.

Novica je imela za nas dvojni učinek, ker je prav nihče ni pričakoval. Ne morda zato, da bi p. Hugonu ne prisodili odličnih sposobnosti, ki jih tako visoka redovna služba od svojega nosilca zahteva, ampak ker je bil ravno preteklo leto generalni kapitelj in za dobo šestih let izvoljeno celotno redovno vodstvo. Zdaj pa nenadna sprememba: P. Hugo - generalni definitor! Član slovenske male provincije je dobil tako odgovorno mesto. To pa gotovo nekaj pomeni in smo na to imenovanje Slovenci lahko ponosni.

Zdaj se še bolj smejemo tistim zdravnikovim prerokbam, ki so napovedovale v Lemontu p. Hugonu samo še dva meseca življenja. Takrat je odhajal z bolnimi pljuči v domovino v trdnem prepričanju, da gre domov umret. Sobratom je pri odhodu povedal, da bodo kmalu dobili iz starega kraja sporočilo o njegovi smrti. Pa trda slovenska grča ne omahne kar tako! Sporočila o smrti ni bilo: gorenjski zrak je p. Hugonu vrnil zdravje. Človek obrača, Bog pa obrne!

P. Hugo je izvršil ogromno delo zlasti s pisano besedo, posebno na misijonskem polju, kjer nam je iz življenja našega oltarnega kandidata Baraga odkril toliko novega ter nam je s svojimi članki znova in znova vžigal slovenski misijonski plamen. Leta 1941. so ga nacisti pregnali z njegovega mirnega kotička na Rocnem pod Šmarno goro, kjer smo imeli frančiškani svojo tiskarno. Toda v Ljubljani ni ostal dolgo, kajti še isto leto ga je p. general poklical v Rim na frančiškansko mednarodno univerzo "Antonianaum". Tu je zasedel p. Hugo eno izmed profesorskih stolic teološke fakultete in postal v kratkem času med študenti eden najbolj priljubljenih in spoštovanih

lektorjev, med profesorji pa eden najbolj priznanih in upoštevanih. Težko in odgovorno delo se je še povečalo, ko je bil leta 1947. imenovan za dekana teološke fakultete, kar je ostal do sedanjega novega imenovanja. Tudi njega samega je uradno pismo p. generala nemalo presenetilo, saj je zadnjo zimo tolikokrat pravil, da bo šel v pokoj, ker "ni za nobeno rabo več". Pa so se mu zopet izjalovili načrti...

P. Hugo se je dne 1. maja preselil iz "Antonianauma" na generalno kurijo, ki ima krasno lego za vatiškanskimi vrtovi. Tu bo zdaj lahko vsako jutro poslušal mogočne udarce šentpeterskega zvona in gledal s svojega okna veličastno kupolo cerkve sv. Petra. Seveda dosti časa ne bo za občudovanje razgleda na večno mesto, kajti sprejem tako visoke službe zahteva od človeka veliko dela in močne volje, kar pa vemo, da p. Hugo ima in ne v majhni meri.

Lemontski frančiškani želimo novemu generalnemu definitorju v svojem in v imenu vseh naročnikov Ave Marije obilo božjega blagoslova na novem in odgovornem mestu. P. Hugo, na mnoga leta v procvit frančiškanskega reda in v čast slovenski frančiškanski skupini, iz katere ste izšli!

Marija Pomagaj
je ameriškim
Slovincem
zopet podarila
novomašnika...

Pa imamo med seboj novomašnika! Na nedeljo 18. maja je bil posvečen v Chicagu in sicer v cerkvi sv. Andreja. Posvetil ga je pomožni škof Shiel, ki mu je teden preje podelil tudi diakonat, prvo nedeljo v maju pa trem našim klerikom subdiakoniat.

*

Ko se je novomašnik vrnil iz Chicaga od posvečenja, so bile pri nas ravno romarice iz

L O D M E V I M O N T S K I

Sheboygana, Wis. Tako je ob prihodu v cerkev takoj podelil novomašni blagoslov. Poplodne pa je imel prvokrat slovenske šmarnice.

Ker moramo v tednu pred novo mašo končati to številko Ave Marije, bomo poročali o poteku nove maše prihodnjič.

*

Med slovenskimi romarji so bili vedno eni najbolj vnetih možje in žene iz Slovenske Krajin, ki ji po domače pravimo Prekmurje, o-

AVE MARIA

zemlje za zeleno Štajersko ob ogrski meji. (Večkrat smo jih krivo imenovali "Ogrske Slovence"). Tudi ameriški prekmurski naseljenci so med zelo vnetimi in zvestimi Marijinimi prijatelji. Vsako leto romajoknam na ameriške Brezje.

Da si še bolj privežejo srca na lemontske gričke in milostni Marijin kraj, so že pred leti postavili ljubek obcestni križ, ki se ga vsi romarji gotovo dobro spominjajo. Letos pa so si v ta namen omislili še več: cel KRIŽEV POT. V ta namen so kar hitro zbrali tritisoč dolarjev. Ker nimajo v bližini svoje cerkvice, so dejali, bomo imeli vsaj svoj oltar! Prosili so, da smo jim predstavili njihov križ bliže jezerca ter pozidali pred njim oltar. Tu bomo imeli lahko tudi sveto mašo, obenem pa bo služil za oltar pri Telovi procesiji. Od križa se bo vil križev pot ob romarski stezi na severu grička.

*

Ob tej priliki se najlepše zahvalimo prekmurskim rojakom in prijateljem Lemonta za njihov dar. Predvsem pa početnikom te lepe zamisli, med katerimi je bila prva Mrs. Gizela Hozian. Bog naj vsem povrne ljubeznivost in dobrotljivost! Darove posameznikov bomo ob-

javili v prihodnji številki lista.

*

Križ z oltarjem in skalnatim podnožjem je za naš park lepa pridobitev. Na delu sta bila p. komisar Aleksander in pa br. Akurzij, ki si ne da miru in si ga menda ne bo dal niti na "stara leta". (Tako mu pravimo mladi Lemontčani, ker je kljub svojim letom še prav fantovski).

*

Ali je bilo tekmovanje ali kaj: ob istem času, ko so si Prekmurci omislili križev pot, so se pa tudi njihovi sosede Medjimurci tam z lepe Štrigovske fare nekaj domenili. Mrs. Julija Jelenčič in pa Mrs.

Frank Košar sta se podali na pot med svoje bivše sožupljane in v imenu božjem zbirale darove. Tako so Medjimurci zbrali lep dar \$ 500 za marmornat kip sv. Frančiška, ki stoji pred samostanom in z razprostrtimi rokami sprejema romarje, ki prihajajo k Mariji na ameriške Brezje.

Dobrima ženama in vsem darovalcem iskren Bog plačaj! Povrni Vam Vsemogočni z obilnimi duhovnimi darovi!

Tudi imena teh darovalcev bomo objavili v prihodnji številki.

Takile primeri so lep znak, da imajo ameriški Slovenci Brezje res za skupni dom.

*

Lemontski pevski zbor klerikov in patrov je že dvakrat nastopil v jolietskem radiu. Saint Francis College nam je dal na razpolago svojo polurno tedensko oddajo. V postu je zbor nastopil s koralnim petjem velikega tedna, v torek dne 6. maja pa so bile na sporedu same slovenske Marijine pesmi in del slovenskih petih litanij.

Naš zbor, ki ga vodi p. Vendelin, je žel zelo lep uspeh. Za drugo šolsko leto so nam ponudili tri oddaje: božično, postno in majsko.

Meseca junija bo izšel album gramofonskih plošč "Romanje k Mariji Pomagaj", krasna zbirka rekordov s posnetkom celotnega romanja: Prihod romarjev k Mariji med molitvijo sv. rožnega venca in pritrkavanjem zvonov, pozdravna pesem "Veselimose kristjani, danes pri Mariji zbrani" in nato nagovor v pozdrav romarjem s pesmijo "Marija skoz' življenje". Sledijo cele pete litanije Matere božje z odpevi, nato pesem "Pozdravljena Mati dobrega sveta" in "Angelsko češčenje", orgle pa zapoje prekrasno "Večerni zvon". Na koncu je v slovo od Marije govor in posvetitev Materi božji, ki se konča z mogočno pesmijo "Vse prepeva, se raduje". Romarjem v slovo pritrkavajo zvonovi...

Celotni načrt za zbirko je napravil p. Odilo, voditelj lemontskih romanj. On ima na ploščah tudi oba govora, petje pa vodi g. Vilko Kuntara s svojimi gilbertskimi pevci. Vseh plošč večje oblike je pet in bodo izdane v okusno izdelanem albumu. Posameznih plošč ne bo mogoče kupiti, ker tvorijo od prve do zadnje eno celoto in so prirejene za avtomatične gramofonske aparate, v katere lahko vložite več plošč. Tako je na prvi plošči prva in deseta stran, na drugi plošči druga in deveta itd... Treba bo vse plošče skupaj le enkrat obrniti: aparat bo nepretrgoma igral od prve do pete strani, nato pa od šeste do desete. Saj me razumete?

Za enkrat bo izdelanih 500 izvodov albumov te naše romarske zbirke. Kdor hoče plošče imeti, mora pohiteti z naročilom in sicer naj piše v Lemont (P. Odilo OFM, Box 608, Lemont, Illinois), ali pa v Slovensko pisarno (6116 Glass Ave. Cleveland 3, Ohio). Albume s ploščami bomo začeli razpošiljati, čim bodo gotovi. Prejeli jih boste po pošti samo po povzetju ali C.O.D. Denarja ne pošiljajte z naročilom, ker cena še ni gotova, skoraj gotovo pa bo prišla plošča na \$ 1.50 in album posebej. Če bo pri teh rekordih kaj čistega dobička, bo za slovensko semenišče v Argentini.

Slovenske sestre na asiškem gričku so imele na nedeljo 18. maja precej obiskovalcev, posebno dekleta iz raznih farnih šol, kjer uče naše sestre. Dekleta so kronala lurško Marijo. Pristrčno slovesnost je vodil p. Aleksander.

*

Zdaj pa še vesela novica naročnikom lista, ki so tako požrtvovalno zbirali za lemontske orgle kot darilo našemu zaslužnemu zlatomašniku p. Kazimirju! Kljub naši skrbi, da orgle še ne bodo zapele za zlati jubilej, kakor smo pisali v zahvalnem pismu, danes že lahko oznanimo veselo vest: orgle naše romarske cerkvice že stoje in resnično lepo pojo čast Mariji Pomagaj. Ravno v mesecu maju so jih pripeljali in

v štirinajstih dneh je bilo delo končano. Pater Kazimir je prvi zaigral na dokončane orgle, nato pa mu je naš organist p. Vendelin zaigral njegovo najljubšo pesem: Pozdravljena Mati dobrega sveta.

Tu se še enkrat iz srca zahvalimo vsem dobrotnikom. Posebej darov ne bomo objavljali, ker jih je preveč in so premnogi izrazili željo, da se to ne stori. Bog ve, da so se naročniki res izkazali ustanovitelju "Ave Marije". Orgle bodo slovesno blagoslovljene na dan p. Kazimirjeve zlate maše, dne 13. julija. Na to slovesnost smo vsakega dobrotnika posebej povabili s pismom, zdaj pa še vsem skupaj kličemo iskreno dobrodošlico. Samo pišite prej,

da Vam bomo mogli prav postreči. Seveda vsi ne morete računati na prenočišče, ker bodo sobe v glavnem najbrže oddane slavljenčevim sorodnikom in bližnjim prijateljem. A kar bomo mogli, bomo z veseljem in dobro voljo storili.

*

P. Odilo je imel po misijonu v Collinwoodu (Cleveland) še govore pri štirideseturni pobožnosti pri Sv. Vidu. Zdaj pa je na misijonu v Kanadi, kjer so ga slovenski naseljenci v Port Arthurju že težko pričakovali. Po vrnitvi v Lemont pa se bo že bolj doma držal, saj je voditelj romanj in bo letos komaj nekaj nedelj prostih.

P. Robert je sredi maja vodil štirideseturno pobožnost v fari sv. Družine v Kansas Cityju, Kan.

*

Na platnicah aprilске številke smo objavili seznam molitvenikov, ki jih imamo na razpolago. Pošla sta nam molitvenika "Reši dušo" z velikimi črkami in pa "Z Bogom" v belem platnu. Smo jih znova naročili in upamo, da kmalu pridejo.

*

Seznam romanj na platnicah se malo razlikuje od onega majske številke. Oglejte si ga!

KRAMIJANJE NA ZAPEČKU

CLEVELAND, Ohio - Piše Maria Prijateljva: Moram še jaz napisati nekaj vrstic. Z velikim veseljem dobivam Ave Marijo, pa tudi Koledar sem že ves zdavnaj prebrala. Kako sem se začudila, ko sem dobila v njem sliko, ko se razgovarjam pri Vaši groti s p. Bernardom. Kdo neki Vam jo je poslal? No, hvala Bogu, da kažem na sliki le hrbet in me ljudje ne poznajo. Tam pri Vas pa res nihče ni varen: kar hitro ga ujamete na filmski trak! - Malo šale mora biti, kaj?

NEW YORK, N. Y. - Piše Antonia Ravnikar: Draga Ave Maria! Vsa čast in zahvala nebeškemu Očetu in blaženi Devici Mariji, da nam tolikim starim ameriškim Slovencem ohranja zdravje in nam naklanja tudi še toliko veselih uric v starosti. Pa tudi to je milost božja, da moremo prebirati našo lepo Ave Marijo, ki je vsem v pouk in razvedrilo ter v veliko duhovno korist. Daleč po svetu poznajo Slovenci to ime.

O, Kraljica nebes in zemlje, le ne zapusti nas!

NEW ORLEANS, La. - Rev. Jože Gregor CM: Okrog velike noči pridejo vsi grešniki na dan, če imajo le malo dobre volje. Tu imate enega takega, ki je zaostal z naročnino. Saj občudujem Vašo potrpežljivost: niti opomina mi niste poslali. Da pa potrpežljivosti le ne bo zmanjkalo, Vam poravnavam

dolg. Na prihodnjem ovitku bom pa že videl, kako dolg rep imajo ti moji dolarji.

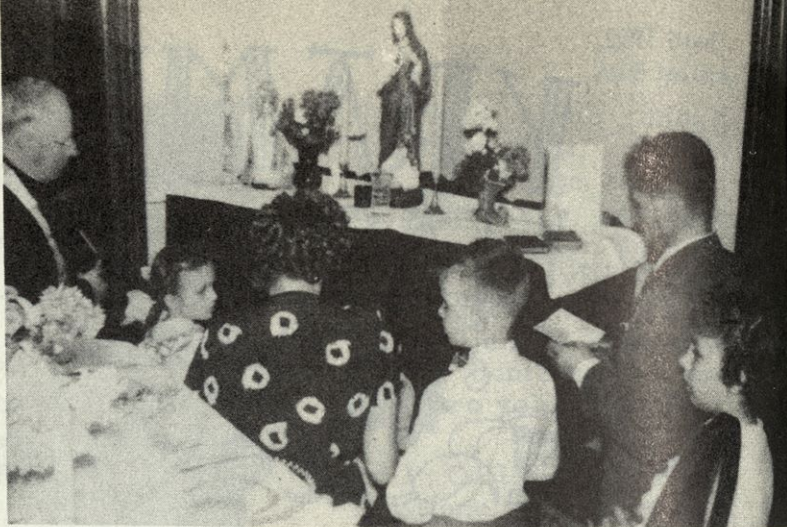
Pozdrav vsem na lemontskem gričku! Kadar Vas zebe tam gori, jo pa le primahajte k nam na jug!

CLEVELAND, Ohio - Piše Marija Kokal: Novi naseljenci smo, Gorenjci in doma iz Bleda. Prvega avgusta leta 1949. smo prišli v Ameriko. Tako smo iskali stanovanje, pa ga nismo mogli dobiti, ker imamo štiri otroke. Tri smo pripeljali s seboj, čerti je že "Amerikanec". Dobri Bog pa le ni preslišal naših prošenj. Dal nam je končno še več, česar si ga nismo upali prositi: hišico! Lastni domek z vrtom, kot nalašč za otroke! In to še v slovenski naselbini (Collinwood), blizu

R. I. P.

Mary ZUPANČIČ, Cleveland, O.
 Frances ZUPEC, Barberton, O.
 Marija MIRTEL, Cleveland, O.
 Frances KALAN, So. Int. Falls, Minn.
 Mary KOŽELJ, Cleveland, Ohio
 Anton BUTINA, Glendale, N. J.
 Joseph HABJAN, Glendale, N. J.
 Mike KREBELJ, Cleveland, O.

Slika iz posvetitve Kokalove družine presvetemu Srcu Jezusovemu, Prevzv. škof Rožman kleči prvi na levi.

cerkve in šole.

Z božjo pomočjo smo po naših dobrotnikih to dosegli. Naj ljubi Bog vsem obilo poplača in jih bogato blagoslovi!

V zahvalo za vse tako številne prejete dobrote se je vsa naša družina slovesno posvetila presv. Srcu Jezusovemu in sicer na lanski praznik Kristusa Kralja. V našem skromnem domku smo sprejeli visokega gosta prevzv. škofa dr. Gregorija Rožmana: on je sprejel našo posvetitev. Prišel je tudi Rev. Jože Godina in štirje gospodje kongregacije sv. Rešnjega Telesa, ki nas pogosto obiščejo, tako lepo skrbijo za naše otroke in najstarejšemu Jožku kažejo pot do oltarja. Ostali naši gostje so bili Mr. Anton Grdina, ki nam je prinesel v spomin lepo sliko Srca Jezusovega. Dalje krstni boter naše male Zinke, Mr. Ivančič z gospo; Mr. Smitt z gospo, gospa Rose Marn, gospa Mary Lavrič v vnukinjo Katarino, ki nikdar ne pride mimo hiše, da ne bi kaj prinesla. Slike je posnela gospa Josephine Turner z nečakinjo. Ta naša dobrotnica je prišla k nam brez strahu, ko so nad nami viseli temni oblaki; zdaj, ko sije sonce, pa nas pogosto obišče, da se nasmejemo in kaj zapojemo. Ta dan je bila med nami dobrotnica Silvia Evez, prijazna soseda Krajm, ki nam vselej rada kaj posodi. Končno pa sta prišli še gospa Mirtič in gospa Raischel, ki nam je naročila Ave Marijo in se ji za to in vse ostalo lepo zahvaljujemo.

Presveto Srce Jezusovo naj vse bralce bogato blagoslovi! Naša iskrena želja je, da bi v juniju v vsaki slovenski družini po širni Ameriki za-

kraljevalo Srce Jezusovo, ki bi vsem prineslo mir in srečo.

MONTREAL, Canada - Piše Matija Kozina: Dragi p. urednik! V začetku leta sem prejel Vaš Koledar, zdaj pa redno dobivam tudi Vaš mesečnik. Iz srca sem vesel pošiljk. Kot študent se nisem mogel naročiti, ker je študij predrag in se sam vzdržujem. Za list prositi brezplačno pa tudi nisem upal, ker ga že itak mnogim pošiljate. Prebiral sem ga pri prijateljih.

Ne vem, kdo je moj dobrotnik, ali uprava lista, ali kdo znancev. Naj vzame na znanje, da sem mu iz srca hvaležen. List visoko cenim zaradi prikupne oblike, lepe razporeditve, mnogih novic in izvrstnih člankov v posebno preprostem in ljubem slogu.

Prejmite iskrene pozdrave!

BRIDGEVILLE, Pa. - Piše Mary Useničnik: Tako rada prebiram tisto Kramljanje na zapečku, ko se menijo bralci iz vseh strani sveta. Pa sem rekla, da bom še sama kaj napisala.

Lansko jesen se je poslovil od nas mladi slovenski duhovnik Father Demšar in odšel za vojaškega kaplana. Vsi mu želimo, da bi ga Bog varoval in bi ga pripeljal srečno nazaj tako zdravega in veselega, kakor je odšel od nas.

Dolgo smo čakali večnega popotnika Ave Marije - br. Antonina. Prav je, da ste ga v Clevelandu obdržali toliko

časa, da je pri nas v Pannsylvania zrasel regrat. On ga ima tako rad, da se ga še za zajtrk ne brani.

Vsem bralcem in bralkam pozdrav!

CLEVELAND, Ohio - Piše Roman Švajger: Pošiljam Vam naročnino za Ave Marijo. Toliko koristnega ima med svojo poljudno vsebino ta naš dragi mesečnik, da ga ne bom nikoli zapustil, ampak vselej z veseljem prebiral njegove vrstice.

Bog živi! V juliju pa na svidenje!

ANTIOCH, Illinois - Piše Anna Novak: Častiti oo. frančiškani! Iz starega kraja sem prejela toliko slik iz nove maše svojega bratranca Janeza Zorka, da Vam jih nekaj pošiljam, če bo kaj prostora v Zapečku. Saj novomašne slike vsak rad pogleda.

Novomašnik je bil rojen v Hižatovcih, fara Beltinci v Prekmurju. V družini je dvanajst otrok. Že pred desetimi leti je prvi stopil pred oltar, zdaj pa mu je sledil se Janez. Težko je bilo priti do cilja danes, pa kljub pomanjkanju vsega je srečno končal šole. A imel je trdno voljo, ameriški sorodniki in dobrotniki pa smo pomagali po svojih močeh. Tolikokrat mi je pisal tudi: "Molite, molite zame, da bom postal dober duhovnik!" In Bog je uslišal naše molitve ter njegove želje. Na praznik sv. Petra in Pavla bo obletnica njegovega posvečenja, mesec pozneje pa obletnica nove maše, ki jo je imel v Beltincih.

V Zorkovi družini pričakujejo še tretjega duhovnika, ki zdaj še študira. Ena izmed hčerk pa je redovna sestra. Srečni starši, ali ne? Pa tudi srečni otroci, ki jih mati in oče kljub težkim razmeram vodita tako lepo k Bogu!

K SLIKI, ki nam jo je s poročilom poslala Mrs. Ana Novakova: Srečna novomašnikova oče in mati blagoslavljata svojega sina pred odhodom v cerkev. Stara inlepa slovenska navada.

MESEČNI NAMEN

Posvečenje domov po Srcu Jezusovam

CLEVELAND, Ohio - Piše Frances Marolt: Povedati Vam moram, da tako lepega misijona pri nas v Collinwoodu še nismo imeli kot letos. P. Odilo je govoril in pel, da se je kar cerkev tresla. In vsi smo prepevali z njim, da je bilo vsem tako domače pri srcu. Bog povrni stokrat "pojočemu misijonarju"!

ZLATO POROKO sta obhajala dne 11. maja Mrs. in Mr. Edward Kete, člana fare sv. Jurija v South Chicago in naša dolgoletna naročnika Ave Marije. Oba sta doma iz Cerknice, kjer sta bila tudi poročena. Sta že dolgo vrsto let v Ameriki, kjer sta kljub težkemu delu vzgojila devet otrok. Zdaj pa jima že dela veselje enajst vnukov in en pravnuk.

Zlatoporočencema želimo tudi mi: Še na mnoga srečna leta!

ZAHVALJUJEJO SE Srcu Jezusovemu, Mariji Pomagaj, sv. Jožefu in sv. Antonu: Mary Markovic, Frances Brancel, Uršula Perjatelj, Frances Sar-doc, Mary Klun, Frances Novak, Marie Pavle-sich, Agnes Cherne in družina Ferlan.

R o m a r j e m

Vse lemontske romarje, ki žele prenočiti v našem Baragovem do-mu, prav lepo prosimo tole: Sporočite nam pravočasno - najkasneje en teden prej - kdaj pridete, koliko oseb želi prenočišče ter za koliko dni. Za skupine naj nam vodstvo čim prej pošlje seznam imen v istem vrstnem redu, kakor so se priglasile.

Ob prihodu v Baragov romarski dom bo dobil vsak priglasi listek za določeno posteljo. Kdor se ob dnevih velikih romanj pravočasno ne bo prijavil, ali pa sploh nič pismeno javil, bo dobil posteljo le, če bo še katera na razpolago.

Romarje iz okolice Lemonta ob tej priliki prosimo, da ob velikih romanjih (4., 5., 6. in 13. julija) prenočujejo doma, da bo tako več po-stelj na razpolago oddaljenim gostom.

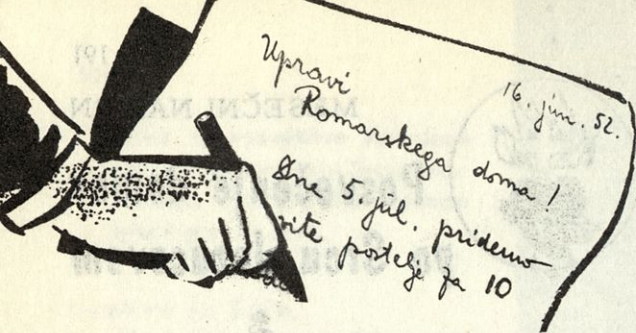
Glede prenočišča in ostalih informacij pišite na naslov: Baraga Home, Box 608, Lemont, Illinois.

Uprava Romarskega doma

*D*A*R*O*V*I*

ZA LUČKE: Po \$15: F.Gorenz; po \$12.20: K. Bogina; po \$12: F.Becjan; po \$11: A.Schmuck; po \$10: A.Korelc, M.Meljac, M.Jenc, A.Boldin, F.Kosic, J.Resek, J.Perusek, Mrs.Baraga, F. Cerar, M.Flajnik, M.Jaklich, J.Ovsenik, M.Snedic, L.Simonelic, J.Barbes, N.Hoffman, F.Pirs, J. Strohen, C.Medic, F.Racic, J.Gruđen, J.Mivec, A.Bajt, A.Bukovec, R.Glazar, M.Hochevar, F. Junc, J.Volaric, M.Ergen, F.Kersman, A.Bogolin, A.Malensich, J.Perko, Mrs.Cinco, A.Springer, C.Slemer; po \$6: I.Drobec, J.Kocin, M.Gorse, M.Kranjc, F.Gorse, A.Komick, A.Ulepec, Mrs. Petrinic, J.Asseg, R.Sprager; po \$5: A.Horn, M.Nose, H.Preotle, C.Tisovec, M.Koporc, Mrs. Jeras, M.Ivanetic, A.Poturica, J.Turk, A.Glavach, M.Sajovic, A.Zagar, F.Anzicek, M.Bildhauer, T.Narobe, A.Rauch, A.Savor, J.Secnik, B.Skofic, A.Svigert, M.Turk, M.Struna, J.Tezak, T.Arko, N.N., J.Bradach, A.Jerman, J.Jevnikar, M.Wretschko, K.Vindisar, T.Ellis, A.Ferk, M.Golobic, F.Petric, A.Krall, J.Mivec, J.Pecnik, J.Sever, F.Skubic, M.Thompson, J.Major, J.Zupec, M.Zelle, J.Mivec, J.Prisel, J.Hocevar, M.Kastelic, A. Macek, L.Mevzek, A.Tomazin, A.Jeglic, M.Narobe, A.Hodnik, A.Nemec, P.Jelincic, A.Sluga, A.Zupanic, J.Bradac, J.Stampfel, M.Kobe, P.Cemazar, M.Stopar, U.Erhatic, M.Koljat, M.Pavlesic, U. Taucar, M.Zeit, F.Kovacich, A.Virant, N.Tomec, L.Conrad, A.Habjan, J.Habjan, J.Kerzan, M. Hochevar, M.Lunde, J.Zakrajsek, M.Cekada, F. Hocevar, J.Hocevar, J.Kovac, C.Medic, J.Ponikvar, A.Skala, E.Ule, J.Gustincic, J.Habjan, F.Holst, C.Medic, R.Persche, J.Skufca, M.Noda; po \$4: M.Zunic, J.Jager, A.Smrke, F.Trepal, G.Zaman, C.Barboric, U.Strubel, F.Pajk, A.Vahcic; po \$3: T.Zorc, A.Novak, F.Pogacnik, T.Haklin, F. Skully, M.Izavec, L.Kalan, H.Rakita, J.Richter, M.Vidmar, J.Poljak, A.Skerl; po \$2.75: C.Laurich;

po \$2.50: F.Mesojedec, A.Jele, M.Grivec, J.Kal-cic, F.Straus, A.Zokal, M.Zupancic, J.Bizal, H. Dolinar, J.Svete; po \$2: N.Cernetic, J.Dolcic, A. Madric, M.Tersar, J.Kepic, M.Lavsh, M.J.Mandel, F.Perovsek, F.Rihtar, M.Barle, J.Pelhan, F. Roitz, M.Sutulovic, J.Tancik, F.Cerar, A.Malensek, K.Roberts, K.Stuller, J.Zabukovec, M.Knez, R. Klemencic, A.Krulc, M.Leber, A.Lican, M.Mihel-cic, F.Cerar, L.Dolinsek, A.Gaber, P.Hocevar, M.Hren, J.Kocjancic, F.Kolar, P.Laurich, J. Mohar, L.Podgornik, R.Simenc, A.Somrak, A. Skolar, J.Stimec, F.Verhovec, C.Zagar, L.Fon, J.Franetic, F.Korosec, J.Lever, M.Lauriski, J.Logar, M.Marolt, A.Milautz, R.Murslack, M. Sivic, J.Benksho, D.Hudolin, M.Intihar, V.Kollar, J.Kosnjek, T.Grum, A.Moonich, A.Peterlin, F. Russ, M.Ferkul, M.Slana, M.Gerzin, F.Maleckar, I.Novak, A.Plemel, J.Pugel, A.Simoncic, B.Strah-an, N.J.Vranicar, M.Erchul, A.Jersin, F.Krebelj, M.Kresevic, R.Market, C.Marolt, M.Sellak, J. Simec, J.Somrak, F.Starr, J.Hirschegger, F.Jalo-vec, F.Kostelc, J.Pavlesic, F.Petric, R.Pozlep, J.Russ, V.Sustersic, I.Kosak, J.Kerzan, M.Alduk, D.Ferra, A.Gollop, F.Jancar, M.Kocevar, G.Meterc, M.Prah, J.Pogljajen, T.Rolich, M.Trusnik, M. Roseman, M.Schwab, J.Trost, S.Ursic, M.Vihtelic, A.Xeller, M.Balkovec, M.Bohte, C.Boncha, M. Brezar, A.Medved, E.Kovacic, H.Kraucur, M. Mutz, C.Petkovich, K.Petrovich, M.Ross, M. Zele, J.Erjavec, A.Gorkos, M.Habjan, M.Hajdinjak, M.Knaus, F.Kocevar, C.Kovacic, M.Kovach, V. Krajc, J.Zagar, M.Meznarich, T.Mozich, C.Pristo-pec, H.Podpavec, M.Fojs, J.Sustarsic, J.Urbancic, M.Wolf, T.Hanzekovich, J.Skrabec, M.Gorician, M.Certalic, F.Drasler, B.Komavli, M.Koncilia, M.Kovec, F.Kastigar, M.Kazoglav, R.Novak, U. Perjatelj, A.Pucel, A.Rebol, A.Rudman, M.Schif-fer, K.Toporis, A.Zokan, R.Gorjanc, A.Markova, A.Pluth, F.Tomsic, J.Traven, J.Dolenc, M.Gre-zeta, F.Gerchman, F.Habjan, C.Gradishar, K. Judnich, A.Kocevar, P.Kure, M.Oblak, M.Palcic,

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

J.Winkler, M.Prasnikar, F.Kuznik, J.Strunge, A.Sintic, L.Zajec, M.Race, B.Anzel, A.Burja, A.Coff, M.Fajfar, F.Fink, R.Flajnik, L.Mihelich, J.Mihelich, J.Mihelcic, F.Smerke, M.Spehar, A.Zupancic, Kuncic Fam., J.Barrett, A.Cetinski, J.Grm, J.Heraver, M.Jekovec, J.Kocjancic; po \$1.50: G.Tassoti, F.Levstik, A.Stepanich, E.Oven; po \$1.25: M.Perhne; po \$1: M.Kovach, M.Tomsick, G.Urban, S.Cukale, I.Likar, A.Simonic, A.Pucel, M.Skulj, A.Rabsel, Mrs.Dolcic, R.Krall, Mrs.Kogovsek, J.Bostjancic, J.Uhernik, R.Colar, M.Bukaja, M.Pogorelec, S.Pozne, M.Vidmar, M.Erzen, U.Kucler, M.Artach, K.Kuzma, A.Nahtigal, A.Starc, M.Vrcek, F.Zorc, J.Cimperman, M.Fink, J.Krumberger, V.Sesek, Dr.L.Potokar, M.Ahlin, A.Blodnikar, J.Dolcic, F.Gregorcic, F.Gacnik, F.Lavric, V.Mole, A.Cek, A.Zakrajsek, B.Evans, J.Ferlin, S.Forti, J.Fugina, M.Klun, M.Gaspich, J.Horvath, L.Korenchan, M.Kukovich, A.Loknar, M.Lovshin, K.Markolija, M.Stampfel, A.Asl, J.Chacata, M.Fabian, A.Galin, F.Kocjancic, L.Kovach, A.Masel, J.Mamur, D.Petercol, A.Simenc, M.Udovic, J.Alich, F.Bittenc, A.Grimic, A.Hort, A.Klancar, J.Rom, E.Tramte, A.Terlep, A.Arko, U.Muren, M.Notch, A.Nemgar, F.Nemgar, M.Osterman, A.Pelcic, J.Sebat, U.Sepic, M.Terchek, Mrs.Larcha, M.Zerovnik, F.Zibert, M.Udovich, V.Ferkulj, F.Dornik, M.Hrovat, A.Kostric, M.Perusek, A.Prijatelj, J.Schmidt, F.Slabe, J.Tutin, F.Ambroz, F.Bolha, J.Butcher, J.Cvar, M.Koklic, L.Kozelj, M.Marosek, H.Peternell, R.Radkovic, R.Skiff, M.Slanovich, J.Vesel, S.Mrak, T.Urbiha, M.Bandek, L.Bregar, M.Cercek, M.Haffner, J.Gabrovshik, J.Gnidica, C.Govednik, A.Krizanic, M.Leskovitz, M.Petelin, A.Stimetc, H.Sveglj, F.Tagel, J.Gorenz, M.Veselic, J.Drobavc, M.Gerdovic, A.Glad, A.Gole, R.Torjan, A.Jesenko, M.Arko, A.Bojance, T.Derchar, M.Hocevar, A.Jerman, T.Luzar, A.Miklavcic, F.Mivsek, J.Okorn, M.Papesh, M.Perko, C.Pobega, G.Polajnar, J.Rihberger, H.Somrak, M.Stariha, J.Soblich, A.Bradich, M.Sodec, A.Stopar, K.Brodarich, L.Erlach, F.Fink, J.Horvat, G.Ivancic, J.Melle, M.Svigelj, M.Mlinarich, T.Rayment, J.Skerl, F.Snyder, T.Migvar, M.Tomsha, A.Antolich, A.Benedict, R.Kocevar, K.Mandel, H.Marn, T.Peterlin, A.Pintar, J.Sustarsich, L.Vrenk, M.Zerovnik, M.Zugelj, M.Benet, G.Bokal, M.K.Drobnick, J.Konchan, G.W.Raly, J.Resnik, J.Mervar, E.Bozner, P.Fabic, M.Jakos, A.Kaluza, J.Kokalj, A.Kutnar, P.Majerle, F.Perme, M.Oblak, M.Rangus, R.Simonic, P.Stimac, F.Tolar, A.Zitnik, A.Zupancic, J.Zupancic, L.Jalovec, Fraus Fam., M.Mager, A.Zupanc, J.Kmetec, F.Osaben, U.Pozarelli, M.Rozman, M.Skerjanc, F.Tagel, Mrs.Gorenz; po .50¢: A.Rent, M.Stergar, J.Vrecar, J.Mandel, T.Sekuta, A.Cirey, M.Tomsic, M.Volkar, J.Vlahovic, J.Gosak, S.Mrak, J.Kaschak, R.Janzevich, T.Kerkoch, M.Pechnik, F.Sherek, M.Zupancic, J.Petek, L.Hren, F.Oblak, A.Retel, A.Rus, F.Stonich, V.Slana, L.Korenchan, C.Smith, J.V.Zadnik; po .25¢: M.Modrijan.

ZA APOSTOLAT SV.FRANČIŠKA: Po \$30: J.Homar; po \$25: J.Adamic; po \$20: L.Belaj; po \$10: M.Bizjak, M.Lapuh, E.Krvasmiewski, B.Wencel, A.Cekada, E.Smolic, F.Grill, M.Cerk, F.Greenwull; po \$1: B.Skofic, M.Kerzich.

ZA BARAGOVO ZVEZO: Po \$2: J.Gustincic; po \$1: Rev.N.F.Moholy, L.Koepel, Rev.J.Klopccic.

ZA ROMARSKI DOM: Po \$1: J.Pristavec, U.Pirc.

ZA SV.MAŠE: Po \$45: Mrs.Pfeiffer, R.Colar; po \$30: J.Pfeiffer; po \$25: A.Skala; po \$20: I.Pintar, F.Greenwull, M.Koporc; po \$15: J.Mulec; po \$12: L.Frumen; po \$11: M.Trusnik; po \$10: T.Strukelj, T.Madic, F.Cerar, A.Grajzar, C.Kocevar, A.Garazic, A.Chuchnik, M.Sterk, J.Ferlin, L.Mevzek; po \$8: M.Sutulovic, J.G.Sturm, J.Grm; po \$6: D.Fritz, A.Hocevar, M.Kastelc, A.Starc, F.Fink, A.Rudman; po \$5: U.Pozarelli, A.Pozar, M.Glavcar, J.Pezdirtz, Druz.Krzan, J.Tijan, A.Ferk, C.Madic, M.Udovich, M.Pavlesic, M.Erchul, A.Bokal, T.Zlogar, F.Lauric, M.Russ, M.Jamnik, A.Pucel, M.Koren, J.Kurilich, J.Mihelic, F.Zajc, L.Simonelic, M.Udovich, F.Pirs, J.Ponikvar, M.Bizjak, T.Narobe, J.Secnik, J.Glivar, F.Gerchman, A.Poturica; po \$4: J.Krek, M.Vinsek, M.Hocevar, L.Fon, F.Junc, A.Podobnik, J.Jevnikar, L.Cemazar, A.Svigelj, L.Mevzek, V.Kollar, S.Brezar, M.Habjan, F.Juns, F.Snyder, M.Gorse, C.Svetic, Daughters; po \$3.50: B.Anzel; po \$3: Mrs.Kogovsek, F.Mernik, F.Volovsek Sr., J.Kervin, M.Zugel, F.Zore, A.Nemgar, M.Erzen, A.Mulich, M.Kocjan, H.Peternell, M.Sellak, F.Russ, M.Koncilia, M.Kovach, F.Lindic, J.Soblich, F.Starr, A.Kordan, F.Sardoch, E.Kalan, J.Strunge, M.Tomsha; po \$2.50: V.Kralj, I.Pozek, A.Grajzar, J.Furlan, P.Laurich, F.Petric; po \$2: J.Kokalj, P.Majerle, V.Slana, F.Tolar, J.Zabukovec, C.Gregorcic, J.Mervar, A.Medved, A.Petrovic, M.Rus, A.Chernik, A.Rus, F.Stonich, C.Gradishar, F.Kuznik, K.Gersich, C.Govednik, F.Tagel, L.Hren, A.Rauch, A.Simonic, M.Zupancic, M.Slanovich, J.Gustincic, A.Cek, A.Zupancic, B.Evans, J.Gostic, M.Marolt, M.Perusek, Mrs.Uhlar, R.Grubar, E.Bottari, S.Forti, J.Krumberger, M.Vinsek, M.Zore, A.Krojacic, S.Selak, C.Anzicek, J.Senk, F.Jalovec, M.Vastalo, E.Fritz, H.Rakitz, A.Katzer, J.Kalazo, M.Glavcar, M.Zajc, M.Tomazin, S.Mrak, S.Fojs, M.Slogar, N.Cernetic, T.Lynch, A.Krojacic, F.Roitz, A.Mase, A.Novak; po \$1.50: M.Oglin, R.Skiff, R.Sircelj, U.Lukezic, F.Derovsek, J.Gosak, M.Strumble, B.Anzel, M.Perhne, F.Mivsek; po \$1: A.Kegej, J.Pritekel, F.Russ, M.Gerbetz, M.Kerzich, M.Kovach, T.Rolich, J.Balkovac, J.Bostjancic, B.Sedmak, M.Planinsek, I.Majnick, A.Madic, J.Hocevar, M.Zore, F.Mezgetz, M.Stampfel, J.Stimec, M.Zore, F.Bittence, J.Kosnjek, A.Peterlin, A.Plemel, F.Sherek, B.Strahan, R.Pozlep, T.Urbiha, M.Petelin, M.Veselic, M.Gerdovich, C.Petkovich, M.Arko, M.Hocevar, C.Pristovec, I.Filipic, J.Jevnikar, M.Kazoglav, M.Svigelj, R.Gorjanc, K.Mandel, J.Perko, L.Cemazar, R.Flajnik, M.Vidmar, M.Zore, J.Husich, L.Korenchan, J.V.Zadnik, J.Garenz, Mr.Mrs.F.Krmovnar.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO: Po \$11: M.Usnik; po \$10: M.Pike, M.Zugelj; po \$6: M.Usnik; po \$5: G.Krall, A.Korošec, M.Koss, M.Usnik, K.Tomsich, Winter Fam., F.Brancel; po \$4: I.Majnick; po \$3.50: F.Gorse; po \$3: J.Tijan; po \$2.50: M.Presa; po \$2: S.Cukale, J.Uhernik, J.Travnakar, M.Leber, L.Picman, M.Klun; po \$1.50: J.Barbes; po \$1.25: A.Rauch; po \$1: A.Penko, F.Verhovec, I.Filipic, K.Mandel, J.Kokalj, M.Zajec, N.Cernetic, J.Perko, J.Mulec, J.Dolcic, J.Pristavec, M.Erzen; po .80¢: K.Rogina; po .50¢: J.Hlebec, A.Zupancic, F.Sherek, C.Govednik, M.Vidmar.

DAR LISTU: Po \$5: Rev.J.Gregor, S.Jenko; po \$2.50: Rev.J.Klopccic; po \$2: M.Sellak; po \$1.50: C.Jenko; po \$1: F.Lavric, M.Erchul, A.Hudales, M.Mutz; po .50¢: M.Jereb, M.Habjan, A.Bradich, A.Pluth; po .05¢: J.Poje.

Lemontski romarski zvon vabi...

11. junija: Otroci iz So.Chicaga.

22. junija imajo romanje Poljaki.

29.junija: Društvo Najsv.Imena iz So.Chicaga

5. in 6. julija: Obljetnica kronanja lemontske Marije Pomagaj. Romanje za vse ameriške Slovence, zlasti pa za nove naseljence. Na predvečer duhovna igra, kresovanje, procesija z milostno podobo. V nedeljo ob 10.uri sveta maša pri lurški votlini, nato Telova procesija z Najsvetejšim in štirimi blagoslovi. Po popoldanski sklepni pobožnosti telovadni nastop clevelandskih fantov in deklet.

Ta dan bo med nami prevzv. škof ljubljanski, dr. Gregorij Rožman, ki bo imel glavni govor.

13. julija: Zlata maša p. Kazimirja Zakrajška OFM, očeta Lemonta. Slavnostni govornik bo prevzv. škof dr. Gregorij Rožman. Udeležite se v čim večjem številu te prisrčne proslave našega jubileanta, tako zaslužnega za ameriške Brezje!

20. julija: Zvezin dan. Romanje Slovenske Ženske Zveze. Velika slovesnost s procesijo z lučkami na predvečer.

27. julija: Romanje Prekmurskih Slovencev pod okriljem Društva sv. Ane KSKJ, Chicago.

2. in 3. avgusta: Porcijunkulske slovesnosti. K naši Mariji poromajo vse tri fare mesta Lemonta.

10. avgusta: Romanje fare sv. Jurija iz So.Chicaga.

17. avgusta: Romanje Oltarnih društev in Materinih društev iz Clevelanda. Duhovna obnova članic.

31. avgusta: Sklepno romanje letošnjega leta. Priredi ga chicaška fara sv. Stefana. Isti dan vsakoletni MEDENIPIKNIK.

Manjša romanja in duhovne obnove po dogovoru.
Pišite glede njih na naslov:

FRANCISCAN FATHERS,
P.O. Box 608
LEMONT, Illinois

